



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 29. února 2012 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Dany Kancírové a soudců přisedících Mgr. Pavla Neumana a Dobromila Dvořáka, t a k t o :

Obžalovaný

B.I., nar. XXXXX, podnikatel,

bytem XXXXX,

t. č. ve vazbě ve Vazební věznici XXXXX,

je v i n e n, ž e

dne 3. srpna 2011, v době od 22:25 hod. do 22:40 hod. v Brně, v domě na ulici XXXXX, v němž bydlela jeho manželka S.I., se kterou byl v uvedené době v konfliktu, v hádce, v úmyslu ji usmrtit ji bodl nožem do dolní části pravého ušního boltce, do oblasti vnitřního okraje klíční kosti, do oblasti hrudní kosti, do pravého boku při dolních žebrech, do hřbetní plochy pravého předloktí s vyústěním na malíkové hraně dlaňové plochy předloktí a do hřbetní plochy pravého předloktí, způsobil jí tak bodně řezné poranění pravého ušního boltce, defekty po bodně řezných poraněních hrudníku a přechodu hrudníku a břicha, defekty po bodně řezných poraněních na pravém předloktí, ložiskové prokrvácení měkkých tkání stěny hrudní, protnutí I. žebra vpravo,

probodnutí horní duté žíly, probodnutí horního laloku pravé plíce, krev v pravé hrudní dutině, protnutí VII. žebra vpravo, probodnutí bránice, probodnutí jater, defekty pohrudnice podél páteře po bodně řezných poraněních, snížení krevnatosti orgánů, krev v dýchacích cestách a v plicích, potřísnění břišní dutiny krví; bezprostřední příčinou smrti S.I. bylo protnutí horní duté žíly a pravé plíce se zakrvácením do dutiny hrudní a s vdechnutím krve do dýchacích cest; došlo k vážnému poranění důležitého orgánu, a to plíce a velké žíly; v kombinaci s vdechnutím krve, kolapsem pravé plíce a traumatickým šokem při probodnutí bránice, jater a pravého předloktí došlo k úmrtí řádově v několika minutách po vzniku zranění,

t e d y - jiného úmyslně usmrtil.

T í m s p á c h a l

zločin vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku

a z a t o s e m u u k l á d á

podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku t r e s t o d n ě t í s v o b o d y v t r v á n í
p a t n á c t i l e t .

Podle § 56 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice se z v ý š e n o u o s t r a h o u .

Podle § 101 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku se ukládá ochranné opatření zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to ke spisovému materiálu přiložených nožů značky FISKARS a ROSTFREI.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se ukládá obžalovanému povinnost nahradit způsobenou škodu poškozeným M.I., nar. XXXXX, bytem XXXXX ve výši 240.000 Kč, D. I., nar. XXXXX, bytem XXXXX ve výši 240.000 Kč, J.U., nar. XXXXX, bytem XXXXX ve výši 240.000 Kč, G.U., nar. XXXXX, bytem XXXXX ve výši 240.000 Kč, G.U., nar. XXXXX, bytem XXXXX ve výši 175.000 Kč, Š.I., nar. XXXXX ve výši 1.240.000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Z provedeného dokazování vzal soud za prokázáno, že obžalovaný B.I. byl 3. srpna 2011 manželem posléze zemřelé poškozené S. I.. Obžalovaný a poškozená S. I. se seznámili v době, kdy ještě žili v předchozích manželstvích. O rozvodu předchozího manželství obžalovaného svědčí rozsudek Městského soudu v Brně 42 C 99/2011 ze dne 19. prosince 2001, který nabyt právní moci 17. ledna 2002, o rozvodu předchozího manželství poškozené svědčí rozsudek Městského soudu v Brně 39 C 229/2001 ze dne 18. prosince 2002, který nabyt právní moci 17. ledna 2003. Po rozvodu manželství obžalovaný a poškozená 25. ledna 2003 uzavřeli manželství, XXXXX se narodil jejich syn Š.I.. Z předchozího manželství měla poškozená dva syny, D., nar. XXXXX, který má nyní příjmení I. a M., nar. XXXXX, který má nyní příjmení I.. Synové byli svěřeni do výchovy matky. O oba syny poškozené se obžalovaný staral. Obžalovaný má z předchozího manželství dceru L., nar. XXXXX, která byla rozsudkem Městského soudu v Brně 40 Nc 55/2001 ze dne 24. srpna 2001, v právní moci 19. září 2001, svěřena do výchovy matky. Obžalovaný se příliš své dceři nevěnoval, stejně tak se příliš nevídal s matkou a svými bratry. Obžalovaný tíhl ke své druhé manželce, jejím synům a společnému synu Š.. Poškozená S. I. byla spisovatelkou písíci pod jménem a příjmením S. M., v knihách popisovala především vztahy mezi lidmi. Napsala několik knih, vybudovala si společenskou a ekonomickou prestiž. Obžalovaného měla ráda. V manželství obžalovaného a poškozené se projevovaly, podle slov poškozené, které potvrdila její psychiatra svědkyně M.K., dlouhodobé manželské neshody, poškozená psychiatru navštívila poprvé 7. ledna 2008, jako zdroj psychických potíží uvedla nesoulad v manželství. Mezi manžely mělo docházet k psychickému a fyzickému nátlaku a napadání ze strany obžalovaného. Poškozená uvedla svědkyni M.K., že o tom nikdo neví, nechtěla narušit fungování rodiny. Svěřovala se s tím, že když narůstají její úspěchy na literárním poli, tak narůstají obžalovaného útoky vůči ní, s jejími rostoucími úspěchy se jí snažil obžalovaný ponižovat, vzápětí krátce na to se projevoval jako hodný manžel. Poškozené byla ordinována antidepresiva. Primární deprese u poškozené zjištěna nebyla, avšak vzhledem k dlouhodobému neuspokojivému vztahu v manželství se u ní projevil příznaky adaptační depresivní poruchy, byla určena diagnóza porucha adaptace – depresivní F 43.2. Ordinovala poškozené léky na uklidnění a léky na spaní. Druhá návštěva proběhla za tři týdny, další 3. března 2008. Poškozená při návštěvě svědkyně M.K. hodně mluvila, neměla se komu svěřit, nechtěla angažovat rodinu. Popisovala život s manželem, obžalovaným, jako s hraničně strukturovanou osobností, popisovala domácí násilí, suicidální myšlenky, které se podařilo odklonit. Popisovala, když jí manžel trápí nebo má na něj vztek a trpí úzkostí, že se u ní projevují křeče žvýkacích svalů, proto ordinovala poškozené adekvátní lék. Pokud se více svěřovala poškozená k jednotlivým situacím, sezení svědkyně vykazovala jako podpurný terapeutický pohovor. Poškozená psychiatru navštěvovala pravidelně v průběhu roku 2008, v průběhu roku 2009. Poškozené byly dále ordinovány léky, byla vyslechnuta. Rozhovor byl pro pacientku významný, protože se cítila pod tlakem. Kromě návštěv byla psychiatra kontaktována poškozenou také prostřednictvím textových zpráv zasílaných prostřednictvím mobilního operátora. Tímto způsobem se dozvídala o potížích ve vztahu mezi obžalovaným a poškozenou. V průběhu roku 2010 nejsou v ordinaci psychiatry zaznamenány návštěvy. V květnu 2011 poškozená napsala M.K. zprávu, která obsahuje žádost o odbornou pomoc, protože stav, v němž se v manželství nachází, obtížně zvládá. Byla jí tedy ordinována antidepresiva. Osobně se dostavila do ambulance v červnu 2011, vyhublá, stresovaná, uvedla, že se rozvádí, že se její manžel nechal opakovaně vyšetřit, situace v manželství není dobrá, mladší syn je traumatizován, neví, co může udělat víc. Bylo zřejmé, že poškozená by se měla podrobit psychoterapii u vhodně zvoleného odborníka, to jí bylo doporučeno a ona to akceptovala. Bylo zřejmé, že poškozená se nachází ve stavu vážné deprese. V ambulanci psychiatry byla poškozená naposledy 19. července 2011, jednalo se o dlouhé setkání, bylo

patrné, že antidepresiva plnila svůj účel, hladina serotoninu v organismu poškozené se zvýšila. Poškozená se svěřila s tím, že se od ní její manžel odstěhoval, domluvili se na tom, předpokladem bylo určité finanční vypořádání, uvedla, že řekla dětem a bratrovi, co se dělo negativního v jejím manželství. Také se svěřila s tím, že byla s rodinou na dovolené v zahraničí, kam za ní obžalovaný přiletěl letadlem, byl nešťastný z rozchodu s ní. Po návratu z dovolené se obžalovaný opakovaně pokoušel dostat se k ní do domu. Je pro ni velice těžké přetrhat vazby na obžalovaného, je však tentokrát definitivně rozhodnuta to udělat. Vzhledem k době dovolených se M.K. s poškozenou domluvila na setkání v září 2011. Komunikovaly spolu prostřednictvím textových zpráv mobilního operátora. Měla spoustu textových zpráv od poškozené uloženo ve svém mobilním telefonu, které na dovolené v létě 2011 vymazala. Poslední zpráva od poškozené se týkala obtížného vyrovnávání se s odchodem obžalovaného, kterého měla ze začátku hodně ráda, obžalovaný jí kupoval květiny, psal jí, naléhal na ni, sliboval, pokud by ve vztahu zůstala, považovala by to za své selhání. Poškozená během posledních kontaktů s ní popisovala, že se obžalovaný vůči ní choval násilně, ponižoval ji, omezoval ji, jakmile to poškozená řekla, více to nerozebírala, bylo jí to trapné, při jedné návštěvě, když měla poškozená šaty bez rukávů, bylo vidět, že má na paži pohmožděninu. Podle psychiatry M.K. sdělení poškozené odpovídala realitě.

Obžalovaný začátkem června 2011 přišel do ordinace psychiatra MUDr. P. Z., měl možnost účastnit se skupinové psychoterapie, obžalovaný předpokládal, že mu pomůže vyrovnat se s potížemi v manželství, byl mu ordinován Antabus, protože obžalovaný hovořil o konfliktech v manželství, s nimiž se vyrovnával požíváním alkoholu, což vedlo k větším sporům, také fyzickým, což chtěl obžalovaný eliminovat. Obžalovaný byl po dobu kontaktu s psychiatrem ve výrazném psychickém napětí, uváděl nespavost, jeho psychický prostor byl zúžen na vlastní potíže, nereagoval na příběhy ostatních pacientů v rámci skupinové terapie. Hovořil v rámci skupinové terapie o sobě, o jeho manželství, o sporech, mluvil o tom, že všem ublížil a vinil se z toho. Psychiatr měl obavy z uskutečnění sebevražedného pokusu obžalovaným, neboť obžalovaného sebeúcta je částečně odvozena od určitých vnějších okolností, například od společenského statusu, pokud by došlo k rozchodu s manželkou, mohl by se potvrdit předpoklad obžalovaného o jeho malé hodnotě a vzhledem k tomu, že v anamnéze měl sebevražedný pokus, měl k jeho opakování větší dispozici než ostatní jedinci. Obžalovaný užíval léky, které mu psychiatr Z. nepředepsal, které ho měly zklidnit, bral je ve vysokých dávkách, jeho tolerance k nim byla vysoká. Ordinoval obžalovanému antidepresivum sloužící k usnadnění spánku v malém množství, aby tablety nezneužil k sebevražednému pokusu. Věděl o tom, že užívá Zolofit, který je určen k dlouhodobější léčbě depresí, obžalovanému tento lék také předepsal. Ordinoval mu Antabus, pro který obžalovaný docházel dvakrát za týden do ordinace. Při požití alkoholu v rámci léčby Antabusem lze předpokládat nevolnost, záleží při tom na tělesné kondici organismu. Před inkriminovanou událostí byl obžalovanému podán Antabus 1. srpna 2011, téhož dne se také účastnil skupinové psychoterapie. Obžalovaný pobýval v Krizovém centru Fakultní nemocnice Brno-Bohunice, naposledy od 9. července 2011 do 14. července 2011, předtím v lednu 2010 pro sebevražedný pokus kombinací alkoholu a léků, mělo se jednat o reakci na partnerské neshody, měl fyzicky napadnout manželku, byl hospitalizován v nemocnici, v říjnu 2010 žádal o předepsání antidepresiva, v březnu 2011 uváděl v Krizovém centru, že má partnerské neshody, je zadlužený, vztah s manželkou je dlouhodobě konfliktní, manželka se s ním rozchází, měl k ní být v minulosti agresivní i brachiálně, s verbální agresivitou vůči manželce nedokázal přestat. V červenci 2011 byl obžalovaný na vlastní žádost v Krizovém centru hospitalizován, uvedl, že se léčí u psychiatra Z. pro potíže s alkoholem, užívá Antabus, snažil se pomocí odborníků vyrovnat se s psychickými potížemi, s neshodami s manželkou, s agresivitou vůči ní, svěřil se, že byl vystěhován bezpečnostní agenturou z domu, kde bydlel s manželkou, nechal se vyšetřit detektorem lži, což pro něj bylo ponižující, chtěl by vše urovnat, hlavním důvodem, pro který

přišel do Krizového centra je to, aby si něco neudělal. Ředitel bezpečnostní agentury a detektivní kanceláře GRUND SECURITY s.r.o. M.B. prováděl vyšetření obžalovaného prostřednictvím detektoru lži na objednávku poškozené S.I., a to v červnu loňského roku. Chtěla prověřit pravdomluvnost obžalovaného. Obžalovaný nezískal certifikát po vyšetření. Obžalovaný nemluvil pravdu. Výsledky uvedeného vyšetření přiměly poškozenou k radikálnímu postupu, k podání žádosti o rozvod, což vyplývá z e-mailové korespondence mezi poškozenou a B., je z ní také zřejmé, že si poškozená stěžuje na neschopnost obžalovaného přijmout prohru, že se jí obžalovaný mstí. Poškozená také uvádí, že její investice citové, finanční i racionální snaha udržet nefunkční vztah z ní udělaly hlupáka. Z květnové e-mailové korespondence z roku 2011 mezi obžalovaným a poškozenou je patrné, že poškozená konstatuje, že se k ní obžalovaný chová špatně, vyvíjí vůči ní nátlak, přesvědčuje ji, pokud ustoupí, obžalovaný se k ní chová hůř, kryla ho, omlouvala, zůstala s ním, ví, že se obžalovaný nezmění, chová se špatně, předpokládá déle jak osm a půl let. Ublíží jí, stihne si říct o peníze, to se jí už nelíbí. Obžalovaný má snahu ve zprávách poukázat na to, že se změní, že ví, že se choval k poškozené špatně, slibuje, že bude jiný, slušný, poškozená je v podstatě v právu, měl by odejít, ale přece jen by byl rád, kdyby spolu dokázali být, protože ji má rád. Červencová e-mailová korespondence mezi obžalovaným a poškozenou, založená ve spisu, pojednává o negativních pocitech poškozené, která se snažila být podle ní ke všem ohleduplná, samozřejmě i k obžalovanému, ale nevrátilo se jí to v dobrém, chápe obžalovaného, že by ji potřeboval, ona však má také své potřeby, představy, které se jí nesplnily a podle jejího názoru nesplní. Obžalovaný dává v korespondenci najevo, že ví, že ublížil poškozené, že trpěla, on sám je v psychické nepohodě, obdivuje poškozenou za to, co všechno dokázala. Utrvuje ji v tom, že ji miluje. V srpnové korespondenci obžalovaný píše, že poškozenou obdivuje, je pro něj nekrásnější osobou na světě, miluje poškozenou, není pěkné, jak se k ní choval, ona píše, že by uvítala určitou samostatnost u obžalovaného, posílají si odborné články týkající se životní krize a domácího násilí.

V době od června 2011 do začátku srpna bylo mezi obžalovaným a poškozenou skutečně velké množství telefonických hovorů a poslány textové zprávy prostřednictvím mobilního operátora.

3. srpna 2011 si vzájemně obžalovaný a poškozená posílali prostřednictvím mobilního telefonu textové zprávy. Obžalovaný popisuje, že je mu smutno po poškozené, chtěl by jí vše vynahradit, dát jí najevo, že ji má skutečně rád, dokázal by pro ni udělat vše, je jediným cílem jeho života, kterého se nemůže nikdy vzdát, podle jeho názoru jsou si s poškozenou souzeni, změnil se, měla by tomu uvěřit, ví, že pro obnovu důvěry musí hodně udělat, už získal určitou soudnost, je upřímný, chápe, že by na něho chtěla poškozená zapomenout. Obžalovaný ve zprávě sděluje, že pere potahy, ptá se, zda si už poškozená nalila, aby nepil sám, poukazuje na to, že si pouští hudbu. Obžalovaný dopoledne 3. srpna psal ve zprávě, že se s poškozenou uvidí. Poškozená píše ve zprávách, že hodlá zapomenout na minulost, nikdy už nebude moct obžalovanému věřit, lehce ze své hlavy nedostane vůči ní projevenou nenávist při ponižování nebo i fyzickém ubližování, stále se jí o tom zdá, nerada by se vracela do doby, kdy bude věty obžalovaného brát s rezervou a nakonec se ukáže lež, myslí si, že obžalovaný se nyní projevuje jako herec, existují indicie, ze kterých je možné vyvodit, že jí bylo deset let lháno, byla by ráda, kdyby to již bylo minulostí, obžalovaný v podstatě vůbec nevnímá to, co by chtěla ona sama, podle poškozené obžalovaný zdůrazňuje to, co by chtěl on a nevnímá to, co by chtěla ona sama. Poškozená píše obžalovanému kolem 19:20 hod. textovou zprávu, ve které uvádí, že sedí na zahradě se svědkyní G.O. a synem Š., pouští si prostřednictvím notebooku oblíbené písně, otevřely si s G.O. druhou láhev, syn zpívá, je ráda, že mu písničku našla na internetu a že jí nikdo nevyčítá, že to neumí, také sděluje, že syn Š. rád u obžalovaného přespí.

Ve středu 3. srpna 2011 se obžalovaný na základě předchozí domluvy odpoledne setkal s poškozenou, měli se sejít před příslušným úřadem městské části, chtěli probrat majetkové

vztahy, seděli venku před restaurací. Poškozená obžalovanému sdělila, že by syn obžalovaného chtěl u něj v novém bydlišti přespat, domluvili se, že u obžalovaného syn Š. přespí ze čtvrtek na pátek, na pátek večer pozval poškozenou obžalovaný na večeři, což neodmítla. Alkohol v restauraci nepili, když se loučili, tak poškozená koupila dvě láhve vína, chtěla se opít, on také uvažoval o pití, protože ho setkání s poškozenou bolela. Obžalovaný jel na katastrální úřad, kde už bylo zavřeno, zastavil se v obchodním domě, kde koupil sušák na prádlo a možná nějaké víno. Odpoledne probíhala mezi obžalovaným a poškozenou komunikace prostřednictvím textových zpráv mobilního operátora. Obsah zpráv je již výše zmíněn. Mimo jiné hovořil telefonicky obžalovaný s poškozenou, poškozená se ptala na název hudební skupiny, obžalovaný odpověděl. Obžalovaný uvádí, že se zeptal poškozené, zda by mohl přijít uspat syna Š., chtěl mu vybrat DVD, které by mu pak přehrál ve svém bytě, kde měl jeho syn přespat ze čtvrtek na pátek. Podle obžalovaného nebyla poškozená proti. Obžalovaný, jak uvádí, se tedy vypravil do domu na adrese XXXXX. Když poškozená přišla ze schůzky s obžalovaným, na kterou odešla kolem 14:00 hod., když do domu XXXXX přišla G.O., hlídat syna Š., bylo to zhruba za dvě hodiny, byla smutná, přinesla dvě láhve o obsahu 0,7 l vína, víno pily od zhruba půl hodiny od návratu poškozené ze schůzky s obžalovaným do 21:00 hod., každá mohla vypít sedmičku vína. Poškozená uváděla, že si udělají hezký večer, G.O., poškozená a Š. I. seděli na dvoře, prostřednictvím notebooku přehrávali písně, panovala dobrá nálada. V 19:20 hod. psala poškozená obžalovanému textovou zprávu prostřednictvím mobilního telefonu, ve které uvádí, že sedí na zahradě s G.O., se synem Š., přehrávají písničky, byla otevřena druhá láhev s vínem, sděluje, že syn Š. chce přespat u obžalovaného, že je mu s obžalovaným dobře. Ve 20:14 hod. telefonuje poškozená obžalovanému. Hovoří o názvu hudební skupiny. Soused na zahradě griloval maso a měl tam pozvané hosty, poškozená se chtěla zúčastnit, požádala G.O., aby přes noc pohlídala syna, aby tam nešla s prázdnou, telefonicky požádala taxikáře, aby přivezl víno. Kolem 20:00 hod. až 20:30 hod. psala D.U. textovou zprávu G. O., ptala se jí, zda půjdou běhat, odepsala jí, že nemůže, že bude přes noc hlídat Š.I., ať přijde. Přišla asi po 20:00 hod., mezitím přišel obžalovaný, nebyl viděn při příchodu, na dotaz D.U. uvedl, že se tam dostal od sousedů, přinesl víno a bonboniéru, chtěl uspat syna Š., nejdříve mu poškozená řekla, že se synem bude spát G.O., pak si to rozmyslela a řekla mu, že může syna uspat, protože chtěl být s obžalovaným, aby však šli spát do pokoje M. I., obžalovaný se synem odešli do domu. D.U. se nelíbilo, že obžalovaný bude v domě, aniž by tam byl jiný dospělý muž, trochu ji uklidnilo, že vedle u sousedů jsou lidé, kde jsou i dospělí muži, kteří by v případě potřeby poškozené pomohli. D. U. odešla kolem 21:50 až 21:55 hod., dívala se po cestě na hodinky. Poškozená šla do domu, v němž už byl obžalovaný s jeho synem. G.O. zůstala na dvoře sama, seděla tam sama 15-20 minut, slyšela hádku, křik obžalovaného a poškozené a pláč Š.I., všimla si rozsvíceného světla v ložnici, která má okno do dvora, stejně tak jako pokoj M.I., který je ve druhém patře, v prvním patře má okno do ulice pouze obývací s kuchyní. Po příchodu poškozené za obžalovaným a synem se začali obžalovaný s poškozenou hádat, obžalovaný otevřel okno, ze kterého vyskočil. Zhruba po pěti minutách hádka utichla, poškozená přišla se synem za G.O., sdělila jí, že obžalovaný vyskočil z okna a šla k sousedovi plotu, aby souseda zavolala a šli se podívat na to, co se stalo s obžalovaným. Poškozená nechala u G. O. syna Š. a šla zpět do domu dveřmi, které zavřela, jenž nemají z venkovní strany kliku. Zhruba deset minut seděla se Š.I., se kterým si povídala. Slyšela asi pět ran, asi z míst, kde byla ložnice poškozené, neslyšela křik ani hádku. Asi za dvě minuty přelézali plot od souseda policisté, kteří se pak dostali do domu vykopnutím dveří. G.O. pak šla se Š.I. k sousedovi na zahradu. D.U. telefonovala G.O. a řekla jí, že obžalovaný vyskočil z okna, také jí telefonovala, že je v domě policie, jela tedy do domu poškozené, kde čekala, až se dozvěděla, že je poškozená mrtvá. Poškozená se svěřila sousedovi T.S., že obžalovaný před synem Š. vyskočil z okna, požádala souseda, aby se šli spolu za obžalovaným podívat, obžalovaný byl před domem na ulici, seděl těsně u domu v prostoru mezi auty a tvrdil, že má zraněnou patu. Zhruba pět minut byl svědek

v přítomnosti obžalovaného a poškozené, měl na zahradě hosty a chtěl co nejdříve odejít, nabídl obžalovanému přivolání sanitky, což odmítl. Z komunikace mezi obžalovaným a poškozenou bylo patrné, že poškozená si přeje, aby obžalovaný na místě už nebyl, zatímco on se chtěl zabývat manželským vztahem, avšak nechtěl, aby do toho byl vtahován souseď, poškozená naopak chtěla, aby tam souseď byl, zdálo se, že se poškozená bojí. Souseď naznačil, že hodlá odejít, načež se, i když bylo zřejmé, že si to poškozená nepřeje, obžalovaný vsedě vecpal do otevřených dveří domu, mohlo být kolem 21:30 hod. Zhruba půl hodiny poté, co se vrátil T. S. na zahradu, přibíhali policisté.

3. srpna 2011 v 22:39:02 hod. je voláno volajícím z čísla XXXXX. Zdravotnické záchranné službě Jihomoravského kraje, volající žádá o okamžitý příjezd na adresu XXXXX, Brno-Obřany, uvádí, že volá z uvedené adresy, na otázku, co se stalo, odpovídá, že je tam pobodaná žena na pokraji smrti, aby rychle přijeli, opakuje adresu XXXXX, Obřany, na otázku, zda jde o venkovní prostor, volající odpovídá, že místo je uvnitř domu, přitakává, že jde o rodinný domek, na otázku, zda ženu vidí, odpovídá volající kladně, na otázku odkud krvácí, odpovídá, že z břicha, hrudníku, odevšad, na otázku, kdo ji pobodal, odpovídá volající: „Já.“ Na otázku, jak se jmenuje volající, volající odpověděl: „B..“

3. srpna 2011 v 23:02:49 hod. telefonuje lékařka Zdravotnické záchranné služby Jihomoravského kraje B. dispečinku a oznamuje, že mají jednoho muže ve vozidle a o ženu se stará K., je slyšet, jak se lékařka B. ptá muže jménem B., kolik je mu let, lékařka sděluje věk 45 let, lékařka B. popisuje zranění obžalovaného, pokud jde o ženu, lékařka sděluje, po vystoupení z vozidla, že je mrtvá.

B. spolu s P.S. obdržela ve 22:40 hod. od dispečera hlášení o pobodané ženě, měli jet na adresu XXXXX, když přijeli k domu, byl tam klid a tma, přemýšleli, jak se dostat do domu, když si všimli mezi autem a domem ležícího muže, kterého se ptali, zda jeli k němu, on odpověděl, že nic nepotřebuje. Posvětili si na muže baterkou, bylo vidět, že na světlém tričku, které měl oblečeno, se nacházela krev, muž tvrdil, že se jedná o červené víno. Později bylo zjištěno, že se jedná o obžalovaného. Obžalovaného postavili a opřeli o auto, uložili na nosítka, přenesli do sanitky a poskytovali mu ošetření, bylo vidět, že má bodně řezné rány na přední části těla. Když přijela policie, sdělili jí, že našli muže, ale dispečinkem byla hlášena pobodaná žena. B. a P.S. se ptali muže, co se mu stalo, on odpověděl, že šel uspat syna, došlo k hádce. Svědkyně B. odešla s resuscitační výbavou na výzvu policie do domu, v prvním patře domu v pokoji s okny do ulice ležela poškozená vedle pohovky nebo sedačky, na pravém boku až na břicho, schoulená, obličejem k podlaze, před obličejem na podlaze ležela hromádka sražené krve, poškozená byla převrácena na znak, EKG bylo provedeno podle záznamu ve 22:55 hod., poškozená byla evidentně mrtvá, nebyla zahájena resuscitace. Když byl záchranář P.S. s obžalovaným v sanitce, obvazoval mu rány, obžalovaný obvazy strhával, uváděl, že ho mají nechat být, že to nemá cenu, že vše zkazil, že za vše může alkohol, říkal, aby zachránili ženu, které moc ublížil, na dotaz, co se stalo, obžalovaný uváděl, že došlo k hádce, že poškozené ublížil, nespécifikoval jak, chtěl pouze uspat syna, usnul s ním v posteli, poškozená je probudila, šel s ní do obývacího, kde se pohádali. Obžalovaný uváděl, že je redaktor a manželka známá spisovatelka. Z prohlubně na střeše vozidla záchranáři usuzovali na dopad obžalovaného na střechu vozidla, není zřejmé, zda jim obžalovaný sdělil, že vyskočil z okna nebo měli informaci o poškozené střeše vozidla od policie. Obžalovaný dokázal stát, zřetelně artikuloval, byl orientovaný, odpovídal přiléhavě, na otázku, kdo koho pobodal, neodpovídal. Nejevil známky svědčící pro otřes mozku.

Podle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství obžalovaný utrpěl, je vycházeno ze zdravotnické dokumentace, polytrauma, měl opakovaně skočit z okna, měl mít mnohočetná pobodání, specifikovány byly tři bodné rány krku, došlo k protětí průdušnice, k emphyzému vzduchu a hrudní stěny, byl konstatován volný vzduch v mezihrudí, dále utrpěl dvě bodná poranění přední hrudní stěny vlevo, dvě řezné rány předloktí vlevo, byl konstatován

poúrazový volný vzduch v levé hrudní dutině minimálně, dutinka se vzduchem při výběžku levé plíce, je uveden výhřez plíce, také utrpěl podélnou zlomeninu kosti křížové vlevo, zlomeninu přední hrany jamky kyčelní vlevo, vícečetné zlomeniny kosti stydké vlevo, zlomeninu jařmového oblouku vlevo a vnější dutiny horní čelisti až ke spodině očnice, zlomeniny nártních kostí druhé až čtvrté levé dolní končetiny, zlomeninu pravé kosti patní, je konstatováno dechové selhání, řízené dýchání. Obžalovaný byl přivezen do Fakultní nemocnice Brno-Bohunice 3. srpna 2011 ve 23:30 hod. a byl v režimu urgentního příjmu. Pro protěti průdušnice byl zaintubován a napojen na řízenou ventilaci, udržován v umělém spánku, tlumen. Byla zjištěna poranění a provedeno ošetření bodných a řezných ran, obžalovaný byl tlumen a na řízené ventilaci, vzhledem k penetrujícímu poranění průdušnice byl intubován s doporučením cca čtyři dny. Klinikou ústní a čelistní chirurgie nebyla indikována operace zlomeniny jařmového oblouku, 8. srpna 2011 bylo provedeno scelení zlomeniny šrouby kosti křížové vlevo, konzervativní léčba byla aplikována u zlomeniny levé jamky kyčelní a nártních kostí vlevo. 9. srpna 2011 ORL oddělení provedlo tracheoskopii bez nálezu rozvolnění poranění stěny průdušnice, večer byl obžalovaný extubován, byla vysazena sedace. V dalším průběhu léčby byl při plném vědomí, rehabilitoval, normálně přijímal potravu. 11. srpna byly zrušeny invazivní vstupy. Protože si obžalovaný stěžoval na bolest v oblasti pravé paty, bylo provedeno vyšetření, kterým byla diagnostikována zlomenina pravé patní kosti, byla zvolena konzervativní léčba s doporučením tří týdnů klidu na lůžku. Stehy po ošetření bodných a řezných poranění bylo doporučeno odstranit 17. srpna, stehy po operaci pánve 21. srpna, 12. srpna 2011 byl obžalovaný přeložen do Vazební věznice Brno ve zcela stabilizovaném stavu.

Poškozená byla nalezena v prvním patře domu v obývacím pokoji spojeném s kuchyní, s okny do ulice, ležela vedle pohovky, ležela na pravém boku až na bříše, schoulená, obličejem k podlaze, před obličejem na podlaze byla hromádka krevních sraženin, byla převrácena na záda. Na fotografiích z ohledání místa činu je převrácena na záda, stolec je odsunut, podle protokolu o ohledání místa činu ve střední části pohovky se nacházel menší nůž, větší nůž se zubatým ostřím se nacházel na kratším vystupujícím místě pohovky, která byla pod oknem. Ze služebního záznamu policie vyplývá, že stolec byl původně před tělem, byl odsunut a větší nůž ležel na zemi před tělem zhruba v úrovni pasu, který byl položen na zadní část sedací soupravy. Pod hlavou ženy byla patrna větší skvrna od krve. Lékařka konstatovala, že je poškozená mrtvá. EKG natočené ve 22:55 hod. svědčilo o srdeční nečinnosti.

Poškozená utrpěla šest bodných ran. Byla bodnuta do dolní části pravého ušního boltce, který byl protnut, výbod byl na zadní ploše ušního boltce, za kterým je na hlavě krevní výron. Byla bodnuta do oblasti vnitřního okraje klíční kosti, bodný kanál protnul I. žebro vpravo při páteři, protnul horní dutou žílu, způsobil průbod horního laloku pravé plíce a končil na pleure v oblasti VIII. žebra při páteři. Byla bodnuta do oblasti mezi oběma prsy do oblasti hrudní kosti, bodný kanál končil před hrudní kostí v měkkých tkáních přední plochy hrudníku. Poškozená byla bodnuta do pravého boku ještě v oblasti žeber, bylo protnuto VII. žebro v čáře přední podpažní, bodný kanál pronikl do dutiny hrudní, dále přes bránici do dutiny břišní, kde způsobil průbod pravého jaterního laloku a končil ve svalovině zad mezi XI. a XII. žebrem vpravo. Poškozená byla bodnuta do hřbetní plochy pravého předloktí, otvor vbodu byl dlouhý 3 cm, ostrý okraj směřoval nahoru k lokti, bodný kanál prostupoval měkkými tkáněmi předloktí bez zásahu velkých cév či kostí, výbod v délce 1,2 cm se nacházel na malíkové hraně dlaňové plochy předloktí. Jednalo se o průbod pravého předloktí. Poškozená byla také bodnuta do hřbetní plochy pravého předloktí, otvor vbodu je dlouhý 0,5 cm, je ukončen v podkoží a měkkých tkáních, rána byla hluboká 1 cm. Všechny rány měly charakter bodně řezný, byly způsobeny bodným mechanismem, rána číslo jedna, průbod ušního boltce, byla s velkým podílem řezného mechanismu, uvedená rána byla hluboká 1 cm, směr byl zprava doleva, v rovině horizontální, rána č. 2 měla směr zepředu dozadu, shora dolů, v rovině podélné, byla hluboká 15,5 cm, rána do oblasti hrudní kosti měla směr zepředu dozadu, mírně shora dolů, v rovině podélné, byla

hluboká 1 cm, rána č. 4 měla směr zepředu dozadu, zprava doleva, shora dolů, byla hluboká 15 cm. Bezprostřední příčinou smrti poškozené bylo prtnutí horní duté žíly a pravé plíce se zakrvácením do dutiny hrudní a s vdechnutím krve do dýchacích cest. Poranění poškozené bylo vážným poraněním důležitého orgánu, a to plíce a velké žíly. V kombinaci s vdechnutím krve, kolapsem pravé plíce a traumatickým šokem při průvodu bránice, jater a pravého předloktí došlo k úmrtí poškozené. Jednalo se o smrt násilnou, která nastala v přímé příčinné souvislosti s působením bodně řezného nástroje proti tělu poškozené. Možná záchrana poškozené se pohybovala pouze v rovině vysoce teoretické, k úmrtí došlo řádově v několika minutách po vzniku zranění. Nebylo nalezeno při pitvě poškozené onemocnění, které by se mohlo, byť i jen spolupodílet, na smrti poškozené.

U poškozené byla také shledána prosvítající zduření v pravé čelní krajině, kam působilo přímé tupé násilí menší, maximálně střední intenzity, násilí mohlo být úderem plochým předmětem nebo pádem těla a kontakt hlavy s tvrdou podložkou či překážkou. Poranění mohlo být staré několik dnů. Bodně řezná poranění odpovídají působení nože převážně ve směru jeho dlouhé osy. Všechny rány mohly vzniknout kterýmkoli z nožů, které byly nalezeny na místě činu, až na ránu pod číslem 2 do oblasti vnitřního okraje klíční kosti a pod číslem 4 do pravého boku ještě v oblasti žeber, tyto dvě rány odpovídají působení nože s delší čepelí, čepel je dostatečně dlouhá na to, aby způsobila u rány číslo dva bodný kanál cca 15,5 cm hluboký, u rány číslo čtyři bodný kanál cca 15 cm hluboký, kratší nůž je pro vznik zranění málo pravděpodobný, nelze předpokládat prtnutí hrudního koše až o 4 cm a navíc bez otisku rukojeti nože na kůži v okolí defektu vbodu. Poranění poškozené na pravém předloktí je ze soudně lékařského hlediska známkou obrany, poranění odpovídá pasivní obraně poškozené, která se před útokem kryla rukou. Podle znalce je prakticky vyloučeno, aby si poranění poškozená způsobila sama, jejich lokalita neodpovídá možnosti sebepoškození, v oblasti hrudníku je jedna mělká rána, ale dvě velmi hluboké rány pronikající do dutiny hrudní a do dutiny břišní, pronikající částečně přes žebra a zasahující životně důležité orgány. Při vzniku těchto poranění musela být vyvinuta poměrně velká intenzita aktivního násilí působícího opakovaně proti integritě poškozené. Poranění na ušním boltci, podle znaleckého posudku, vzniklo během konfliktu, pravděpodobně náhodně a rovněž tato lokalita a charakter poranění absolutně neodpovídá sebepoškození. Poranění na pravém předloktí odpovídá známkám obrany před útokem. U poškozené byla zjištěna hladina alkoholu 1,58 promile, která u ní byla v okamžiku smrti, tato hladina mohla ovlivnit chování poškozené, je však nutno vliv alkoholu na jedince hodnotit individuálně. Uvedená hladina alkoholu v krvi se může projevit snížením funkce autokritických center, špatným vyhodnocením situace, excitací, mnohomluvností, extrovertním podrážděním. Nebyly nalezeny známky hovořící proto, že by poškozená byla v době smrti pod vlivem jiných psychiku ovlivňujících látek.

U obžalovaného byl analyzován vzorek moči a krve, doba krevního odběru byla 3. srpna 2011 ve 23:30 hod. a 4. srpna 2011 v 00:00 hod. V moči nebyly prokázány žádné toxikologicky významné látky ani jejich metabolity. V prvním vzorku krve bylo stanoveno 1,08 promile etanolu, ve druhém krevním vzorku bylo zjištěno 0,98 promile etanolu.

Obžalovaného osobnost v inkriminované době byla stížena poruchou s rysy histriónskými a narcistickými. Pro obžalovaného je typická snaha o kontrolu a manipulaci okolím, jsou pro něj typické tendence k nepochopitelnému chování, je emočně nestabilní, vypočítavý, do popředí u něj vstupují pocity viny, jsou u něj zjištěny sklony k agresivnímu jednání. Intelekt obžalovaného je v pásmu nadprůměru. V inkriminované době obžalovaný netrpěl duševní poruchou, která by byla forenzně významná, mohl rozpoznat nebezpečnost svého jednání a mohl je ovládat. Ovládací schopnost vlivem simplexního afektu byla nepodstatnou měrou snížena. Podle znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie obžalovaný jednal ve stavu simplexního afektu v hádce s poškozenou. Obžalovaný netrpí závislostí na návykových látkách, je schopen abstinence. S ohledem na zjištěná množství alkoholu v krvi ze vzorků odebraných

ve 23:30 hod. a v 00:00 hod. byl obžalovaný v inkriminované době ve stavu lehké opilosti, tím pádem mohl snadněji vzniknout afekt (zlosti, rozčilení), obžalovaný je přitom zvýšeně afektivně labilní. Lék Zoloft 50 mg, který měl obžalovaný ráno užít, nemá vliv na požití alkoholu, snáší se s ním dobře, nepotencuje účinky alkoholu.

Za stavu shora popsaného vzal soud za prokázáno, že obžalovaný 3. srpna 2011 v době od 22:55 hod. do 22:40 hod. v Brně, v rodinném domě na ulici XXXXX, ve kterém bydlela jeho manželka, s níž byl v uvedené době v konfliktu, v hádce, nacházel se ve stavu simplexního afektu, v úmyslu ji usmrtit ji šestkrát bodl nožem, a to do dolní části pravého ušního boltce, do oblasti vnitřního okraje klíční kosti, do oblasti hrudní kosti, do pravého boku ještě v oblasti žeber, dvakrát do hřbetní plochy pravého předloktí, v jednom případě probodl pravé předloktí. Bezprostřední příčinou smrti poškozené bylo protnutí horní duté žíly a pravé plíce se zakrvácením do dutiny hrudní a s vdechnutím krve do dýchacích cest. Poranění poškozené bylo vážným poraněním důležitého orgánu, a to plíce a velké žíly. V kombinaci s vdechnutím krve, kolapsem pravé plíce a traumatickým šokem při průvodu bránice, jater a pravého předloktí došlo k úmrtí poškozené. K úmrtí poškozené došlo řádově v několika minutách po vzniku zranění.

Obžalovaný v přípravném řízení k věci nevypovídal.

U hlavního líčení uvedl, že se o smrti manželky dozvěděl až z usnesení o zahájení trestního stíhání. Netušil, co se v inkriminovanou dobu odehrálo. Konzultace s psychologem ho přiměla k tomu, aby začal o věci přemýšlet, zjistil nesrovnalosti. Pokud jde o poranění hlavy poškozené, k tomu mohlo dojít dříve než v inkriminovanou dobu. S poškozenou se seznámil v roce 2000, o rok později spolu začali žít, v domácnosti byli také synové poškozené z předchozího manželství. Poškozená mu navrhla vydávání knih, které napsala, čehož se aktivně ujal. V lednu 2003 se s poškozenou oženil. Ví od ní, že ne vždy dobře vycházela s rodiči a s bratrem. V dětství se pokusila o sebevraždu. V roce 2004 se obžalovanému a poškozené narodil syn Š., který měl zdravotní potíže. Rozhodli se postavit dům, vše kolem stavby zařizoval. Pracoval pro televizi, dělal reklamy, činnosti spojené s nakladatelstvím. Po přestěhování do domu na adrese XXXXX pracovní aktivity přenesl do domu, kde měl k tomu vyhrazené studio. Na základě nedorozumění v roce 2006, kdy ho poškozená zamkla v pokoji, vyrazil dveře, poškozená ho žduchla, ji napadl, vrátil se zpět, omluvil se a už se to neopakovalo. Poškozená se snažila veškeré činnosti zvládat najednou, a to jak starost o rodinu, tak také pracovní aktivity, péče o malé dítě byla vyčerpávající. Vzniklo napětí, objevovaly se neshody. Poškozená měla pocit, že málo užívá života a vyčetla mu, že dítě bylo ze strany obžalovaného záminkou, jak ji v podstatě k němu vázat a tak ji kontrolovat. Poškozená mívala pocity, že je jí obžalovaný nevěrný, nahlížela mu do e-mailové korespondence, začínala mít pocit, že je s ní obžalovaný pro peníze. Neměla však jasný přehled o nákladech spojených s podnikáním, měla pocit, že si od ní bere peníze pro uspokojení vlastních potřeb, ale nebylo to tak. Poškozená obdarovávala rodinné příslušníky, což byla určitá finanční zátěž, bylo potřeba brát půjčky. Poslední dva roky, podle obžalovaného, se s poškozenou často hádali, poškozená dávala najevo, že není s obžalovaným spokojena, pochybovala o jeho věrnosti, kvůli ní se účastnil sexuologického vyšetření. Měla pocit zneuznání, chtěla spáchat sebevraždu, nabídl jí, že sebevraždu spáchá on, protože ona jako matka je potřebná pro své děti, s tím souhlasila, odešel do svého studia, snědl Stilnox a zapil ho kubánským rumem, poslal jí textovou zprávu, kterou jí sdělil, co udělal, že se s ní loučí, poškozená přišla do studia a zavolala sanitku, byl odvezen do nemocnice, psychiatricky nebyl v této souvislosti vyšetřen, své jednání odůvodnil tím, že měl starosti. Zpočátku se zdálo, že dochází k urovnání ve vztahu s poškozenou, ale zanedlouho došlo k další hádce, byl vyhozen z domu, musel přespat v motelu, také se stalo, že při vyhození z domu mu poškozená zabavila

kreditní karty, chodil pak po venku, říkal si, že se to urovná a domluví se, což se stalo. Také docházelo k tomu, že ho poškozená napadla, v hádce do něj začala bušit, měla vztek, někdy jí to vrátil a dal jí facku nebo na ni plivl, ví, že to není správná reakce, ale někdy to nešlo jinak, pak se zarazila a přestala. Poškozená neměla ráda, když nereagoval a odcházel, to považovala za nejhorší věc, která se mohla stát. Dokonce syn Š. říkával, že se obžalovaný s poškozenou perou, neříkal, že obžalovaný bije poškozenou. Nejednalo se o útok na bezbrannou ženu. Jednou způsobil úraz poškozené, aniž by chtěl, nebyl zadobře se svou matkou, podle poškozené na něj měla jeho matka negativní vliv, mluvila s ní telefonicky, matka byla na poškozenou hrubá, vyčetl jí to, v den, kdy matka zemřela, způsobil poškozené úraz, pil alkohol, šel za poškozenou, ona mu vyčetla, že pil, vyhnala ho, bouchl dveřmi, protože zřejmě ještě chtěla něco zavolat za obžalovaným, strčila hlavu s rukou do dveří, neviděl za sebe, tak ji zranil, v podstatě o tom ani nevěděl, protože se za sebe nedíval. Poškozená bývala také rozladěná z toho, že se některé události neodvíjely tak, jak si to představovala, z toho pak vznikala nepohoda, rozčilení, smutek. Někdy obžalovaný netušil, jak chce poškozená, aby se zachoval. Případalo mu to tak, že obžalovaná v knize popisuje některé situace a pak to zkouší podle toho, jako by si testovala, zda to funguje. Poškozená měla zájem o psychologii. V roce 2011 se potíže ve vztahu vyhrocovaly, obžalovaný uvedl, že si musel najít jiného klienta, jinou práci. Poškozená chtěla být někdy sama, nebyl proti tomu, aby měla nějaké společenské vyžití, pokud byl například křest nějaké knihy spojený s oslavou, poškozená pak byla ve společnosti, kde v podstatě být chtěla, ale včítala si to pak. Také navrhovala obžalovanému, aby nebyl stále s ní, když tomu tak bylo, neobešlo se to bez výčitek, například se týkaly jeho hovoru s přítelkyní kamaráda syna poškozené. Na večírku syna G.O. bylo více mužů, nebylo mu to příjemné, protože si připomněl možné obtěžování poškozené, proto se choval neadekvátně, flirtoval s nějakou dívkou, pak se jí omluvil. Poškozená to nesla nelibě a obžalovaného vyhodila z domu. Druhý den měla jet poškozená do Prahy, měl o ni obavu, jel za ní, odvezl ji pak do Brna. Obžalovaný jel pracovně do Francie, odjel tam s redaktorkou, jejich vztah byl čistě pracovní, poškozená byla rozladěná z toho, že jí to neřekl dopředu. Obžalovaný uvedl, že poškozená chtěla, aby se podrobil vyšetření na detektoru lži, protože si myslela, že obžalovaný je nevěrný a že je s ní jen pro peníze, souhlasil s tím, chtěl, aby věděla, že jí má rád, že je normální. Vyhodnocení vyšetření detektorem lži nebylo pro něj příznivé, výsledky vzbuzují nedůvěru a jsou neobjektivní. Uvedené vyšetření vzbudilo v poškozené rozhodnutí rozvést se, požadovala, aby se obžalovaný odstěhoval, měla potvrzeno to, čeho se obávala. Myslel si, že se to urovná, syn poškozené měl krátce před svatbou. Už předtím se měl odstěhovat, měl podepsat smlouvu, ale nedošlo k tomu, protože poškozená chtěla, aby vše napravil, zrovna tak si nyní myslel, že se vše spraví, tak si dopředu nezamluvil jiné bydlení. Pokud s manželkou komunikoval, bylo to mnohokrát prostřednictvím textových zpráv prostřednictvím mobilního operátora, zdržoval se hlavně ve svém studiu. Stalo se, že šel za poškozenou do pokoje, kde spala a intimně se jí dotýkal, ona mu řekla, že ji znásilnil, což nebyla pravda, zřejmě se jí něco zdálo. Rozhodně nežádal po poškozené peníze, došlo však k tomu, že měl vyčerpaný limit k výběru prostřednictvím karty, tak ji poprosil o peníze. Pravidelně po ní rozhodně peníze nepožadoval. Měl zdroj příjmů v práci, měl své klienty. Z toho důvodu, aby si poškozená nemyslela, že by peníze, které byly vydělávány také její činností, připadly případně jeho dceři, vydědil ji a také vyplnil směnku na deset milionů korun. Koncem června 2011 se obžalovaný odstěhoval z domu a začal bydlet v Brně na ulici XXXXX. Obžalovaný se obtížně vyrovnával s rozchodem s poškozenou, nechtěl pít alkohol, proto začal absolvovat léčbu Antabusem, bylo mu líto, že se oficiálně neměl účastnit svatby syna poškozené, na oslavu nad ránem přišel, byl pod vlivem léků na uklidnění. Příbuzní poškozené s ní odjeli do Egypta na dovolenou, chtěl za každou cenu, aby se opět sblížili, pochopil, že nejdůležitější je pro něj poškozená, pochopil, že ze všeho nejvíce ona potřebuje lásku, byl ochoten odsunout stranou svoji práci, učinit jakýkoliv ústupek, jakoukoliv změnu, chyběli mu blízcí lidé, proto se vypravil za všemi do Egypta, všem také

napsal dopis, dopisy předal, s poškozenou mluvil, ale musel slíbit, že z Egypta odjede. Po návratu s poškozenou vedl dlouhý telefonický hovor osobního charakteru, vyplynulo z něj, že měla obžalovaného ráda, jiného už takto ráda mít nebude, ale vrátit vše zpět už nejde. Obžalovaný uvedl, že to nechápal, později ano, když si přečetl výpovědi v trestním spisu, podle toho, co řekla poškozená svědkům, tak by před nimi návrat neobhájila. To, co svědkové uvádějí, pokud jde o údajná negativa v manželství s poškozenou, není pravdivé, minimálně je to značně přehnané. Například v Egyptě neřekl jakoukoliv výhrůžku vůči někomu, v Itálii mu poškozená vzala peníze a cigarety, musel jít pět kilometrů pěšky, aby si mohl vybrat peníze z bankomatu, aby si mohl cigarety koupit, obytná auta byla zaparkována, nedalo se s takovými auty odjet, musel jít pěšky. Situace jsou zkreslovány, měněny, překrucovány, stejně tak se obžalovaný vyjadřoval k údajnému vydírání poškozené prostřednictvím syna, stalo se například, že poškozenou vezl vozidlem, ona byla nazlobena, chtěla vystoupit, tak zastavil, vystoupila a on i se synem odjel, vrátil se však pro ni, když byli na dovolené, pohádali se, poškozená mu řekla, aby šel pryč, souhlasil, ale řekl jí, že má syna Š. napsaného v cestovním pase, že by mohla mít potíže s odjezdem. Po telefonickém rozhovoru s poškozenou na tom nebyl dobře, vypil litrovou láhev whisky a vzal si dva Antabusy, probudil se až druhý den večer, bylo mu špatně, jel do Krizového centra v Brně, kde se nechal hospitalizovat. Pokud měla poškozená v domě vypnut elektrický proud po návratu z Egypta, bylo to proto, že při stěhování se zřejmě ztratila faktura, která nebyla zaplacená. Poškozená neřekla obžalovanému, co druhým lidem sdělovala o jejich vztahu. S poškozenou vedl korespondenci, také se stýkali, například 19. 7. byli spolu a bylo jim dobře, pak šla poškozená k M.K., která má záznam o tom, že je poškozená klidná.

V neděli před událostí byl se synem Š. v kině, v přírodě, syn se přimlouval, aby poškozená pozvala obžalovaného na kávu, což se stalo. Domluvil se s poškozenou na setkání ve středu před příslušným úřadem městské části, mělo dojít k ověření listin, pak seděli v restauraci ve venkovní části, domluvili se, že ze čtvrtka na pátek přespí syn Š. u obžalovaného, na pátek večer pozval poškozenou obžalovaný na večeři, což neodmítla. Alkohol v restauraci nepili, když se loučili, tak poškozená koupila dvě láhve vína, chtěla se opít, on také uvažoval o pití, protože ho setkání s poškozenou bolelo. Uvedeného dne si vzal lék Zolof 50 mg, užívá ho každý den ráno delší dobu, interakce s alkoholem u tohoto léku není významná. Obžalovaný jel na katastrální úřad, kde už bylo zavřeno, zastavil se v obchodním domě, kde koupil sušák na prádlo a možná nějaké víno, když přijel domů, začal prát prádlo, dopisoval si s poškozenou prostřednictvím textových zpráv, ptal se jí, zda už pije, aby nepil sám, není si však úplně jist, zda popíjel, nebo ne, když psal textovou zprávu, tak ví, že ještě nepil, poslouchal hudbu. Poškozená mu telefonovala, chtěla se zeptat na nějakou kapelu, což je zvláštní, když se chtěla rozvést, do 21. června 2011 nebyla žádost o rozvod podaná. Chce-li se přece člověk rozvést, nevolá tomu, s kým se chce rozvést, určitě ho kontaktuje co nejméně. Obžalovaný uvedl, že se zeptal poškozené, zda by mohl uspat syna Š., protože mu chtěl vybrat nějaká DVD, která by mu pustil v době, kdy měl u něj přespát, tedy ze čtvrtka na pátek, vypravil se tedy zřejmě na adresu XXXXX. Od tohoto bodu si vůbec na nic nepamatuje, není schopen dát dohromady ani cestu na uvedenou adresu, nepamatuje si, jak jel, pokud je zachyceno na fotografii jeho auto, musel tedy jet autem, pamatuje si, že procházel přes objekt souseda, viděl záda nějakých lidí, jak jdou sousedovou garáží a jak prochází na jeho pozemek. Myslel si, že šel s těmi lidmi, později mu obhájce ukazoval fotografii auta, zjistil, že stojí na ulici výš, je tedy pravděpodobnější, že šel přes zahradu zadem, možná viděl záda, jak někdo prochází k sousedovi. Pamatuje si pouze, že byl se synem Š. v posteli v ložnici, že se poškozená na něj rozčiluje, pak má takový záblesk, že leží na střeše auta. Řekl policistovi, že není možné, aby byla poškozená mrtvá, protože si s ní dopisoval. Byl v nějaké modré místnosti, mluvil s nějakou ženou, myslel si, že je to psychiatra, která s ním mluvila a ošetřovala ho a on psal textové zprávy s poškozenou. Takový zážitek však zřejmě vůbec neexistuje, protože neexistuje modrá místnost, ptal se na to, když byl v nemocnici a mobilní telefon zůstal na parapetu, takže ho u

sebe nemohl mít. Obžalovaný uvedl, že zřejmě vyskočil z okna v důsledku hádky před synem Š., neví, jak vyskočil, soused tvrdil, že se sunul po zemi, stěžoval si na zraněnou patu, ta podle lékařské zprávy zraněna byla, zdá se nepravděpodobné, aby na někoho útočil, zranění hlavy si poškozená způsobila sama dříve. Měl rád poškozenou, proto se kvůli ní podroboval vyšetření detektorem lži, sexuologickému vyšetření, psychoterapii i antabusové léčbě, rodina je pro něj největší prioritou, poškozená mu ještě před odchodem dávala nějaké naděje, z nichž se dalo usoudit, že se k sobě vrátí. Byl pyšný na to, že je manželem spisovatelky S.M., rád její knihy četl, protože se zabýval reklamní činností, samozřejmě dělal reklamu i poškozené a využíval v její prospěch svých kontaktů. Nebyl na poškozené finančně závislý, rozhodně s ní v tomto směru nesoutěžil. Podnikatelské aktivity obžalovaný dokládá korespondencí s P.M. ze společnosti MARCO reklamní agentura, spol. s r.o., který potvrdil, že s obžalovaným pravidelně spolupracoval a realizoval s ním zakázky v oblasti audiovizuální produkce již od roku 2005, roční obraty zakázek spolupráce s obžalovaným se pohybovaly v rozmezí 50.000 Kč až 70.000 Kč. Všechny práce byly poskytnuty v požadovaných termínech a kvalitě. P.B., generální ředitel BTV, potvrdil, že si obžalovaný v BTV vydělal za výrobu pořadů částku 1.507.500 Kč za období posledních tří let, také uvedl, že obžalovaný podřizoval svoji práci starosti o rodinu, v práci byl nápaditý, tvůrčí, byl spolehlivý, zadaný materiál zpracoval v požadovaném termínu. Do konce roku 2011 měl zakázky, za které mu mělo být placeno. Podle obžalovaného se nedá činit závěr o jeho případné finanční závislosti na poškozené.

Obžalovaný uvedl, že neví, že je to strašné, ale zřejmě něco takového, jak je popisováno v písemné obžalobě, poškozené způsobil, podle znaleckých posudků je možné, že si snad maximálně jedno zranění způsobila sama, kdyby chtěla nějak citově vydírat nebo něco dokazovat, má se jednat o tu mělčí ránu, u ostatních je psáno, že je téměř nemožné, aby si zranění způsobila sama. To, že si na událost nepamatuje, neví, čím je dáno. To, že čin spáchal, dovozuje z výsledků vyšetřování, z nichž nevyplývá, že by na místě byla nějaká další osoba, před domem stál soused, zaklaply dveře, zřejmě se do domu nikdo další nedostal, u zadních dveří seděla G.O. s jeho synem Š., přední dveře byly zavřené. Pouze si pamatuje, že byl buzen poškozenou, která mu nadávala, má pocit, že byla nazlobena, že usnul, neví, jak usnul. Možná usnul se synem, když ho uložil proto, že měl potíže se spánkem, s jídlem, zhubl 16 kilogramů. Obžalovaný uvedl, že v protokolu o ohledání místa činu je uvedeno, že na místě je nalezena kuchyňská váha, jedná se však o tzv. chladič pod notebook. Nože se dávaly do kuchyňské linky, do zásuvky na levém boku, když se přenášely dolů, tak se stalo, že se položily na stůl.

Pokud hovořil se znalkyněmi psychiatrou a psycholožkou, vždy uváděl v podstatě stejné věci, výpověď nezužoval. Znalkyně si dělaly poznámky, hovor s ním si nenahrávaly, mohlo dojít z jejich strany k určité nepřesnosti. Skutečně si na 3. srpna 2011 nepamatuje. Z hlediska jeho obhajoby by jistě bylo dobré, kdyby si vzpomněl, z hlediska lidského asi ne. Mohla nastat situace, že se bránil, že byl poškozenou napaden. Předváděl znalci, že sedí na zemi, levou rukou se brání, má ji před sebou ohnutou v lokti, pokud učinil výpad pravou rukou, zřejmě chtěl tím dát znalci najevo, že útočící poškozená měla v ruce nůž ostrím nahoru. Obžalovaný poukázal na to, že si mohl vymyslet příběh, že by mohl říct, že předstíral amnézii proto, protože nechtěl uvést, že ho poškozená napadla. Mohl říci, že byl poškozenou napaden, že se bránil rukou, vzal nůž, který ležel na stole, protože poškozená měla velký nůž, který byl na lince a zřejmě po probodnutí ruky jí vypadl, on ho vzal, aby jí dal najevo, aby jednání nechala, ona vzala ten malý nůž a pokračovala. Pro to svědčí i to, že poškozená měla jeho krev na kalhotách vpředu i vzadu. Mohl by si také vymyslet, že stůl byl odsunut záchranáři a židli shodila poškozená. Nemůže však říct nic. Nemůže cosi tvrdit a vymýšlet si, to by se pak nemohl podívat dětem do očí. Snaží se obnovit paměť, ale nejde mu to. Obžalovaný uvedl, že poškozená nesnášela tak zvanou pasivní agresivitu, když mlčel, odešel, posuzovala to jako projev největšího nezájmu, podle jeho názoru mohla tato okolnost u ní vyvolat aktivní agresii. Ke vstupu do domu uvedl, že je možné, že zazvonil na domovní zvonek, že nebylo slyšet, jednak ti, co byli u počítače,

poslouchali hudbu, jednak mohly být dveře do ložnice zavřené, asi měl u sebe mobilní telefon, asi je chtěl překvapit. Obžalovanému je divné, jak přelézal plot s vínem a bonboniérou.

Obžalovaný se trestné činnosti dopustil.

Z provedeného dokazování je zřejmé, zejména z protokolu o ohledání místa činu, z fotodokumentace k protokolu o ohledání místa činu, ze seznamu nalezených stop na místě činu, ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, z výpovědi svědkyně D.B., lékařky Zdravotnické záchranné služby Jihomoravského kraje, že byla 3. srpna 2011 nalezena v rodinném domě v Brně, XXXXX mrtvá poškozená. Podle Záznamu o výjezdu Zdravotnické záchranné služby k výjezdu došlo ve 22:40 hod., čas dojezdu je uveden 22:45 hod. První lékařkou, která viděla poškozenou, byla svědkyně D.B., potvrdila, že poškozená byla v domě, ve druhém nadzemním podlaží (terminologie je vzata z protokolu o ohledání místa činu, lékařka uvedla v prvním patře) v pokoji s okny do ulice, ležela vedle pohovky nebo sedačky, na pravém boku až na břicho, schoulená, obličejem k podlaze, před obličejem na podlaze ležela hromádka sražené krve, poškozená byla převrácena na znak, EKG bylo provedeno podle záznamu ve 22:55 hod., poškozená byla evidentně mrtvá, nebyla zahájena resuscitace. Další Záznam o výjezdu Zdravotnické záchranné služby Jihomoravského kraje potvrzuje čas výjezdu ve 22:54 hod., čas dojezdu ve 23:00 hod. na adresu Brno, XXXXX, výjezdu se účastnila lékařka L.K., která sepsala Průvodní list k pitvě na soudním lékařství. Podle uvedeného listu je doba smrti ve 22:30 hod. Uvedená lékařka také vypsala List o prohlídce mrtvého.

Na fotografiích, které doplňují protokol o ohledání místa činu, je poškozená vyfotografována v poloze ležící na zádech. Podle protokolu o ohledání místa činu ve střední části pohovky se nacházel menší nůž, větší nůž se zubatým ostřím se nacházel na kratším vystupujícím místě pohovky, která byla pod oknem. Ze služebního záznamu policie vyplývá, že stůl byl původně před tělem poškozené, byl odsunut a větší nůž ležel na zemi před tělem zhruba v úrovni pasu, který byl položen na zadní část sedací soupravy. Pod hlavou ženy byla patrna větší skvrna od krve.

Znalec z oboru zdravotnictví odvětví soudního lékařství potvrdil, že bezprostřední příčinou smrti poškozené bylo protnutí horní duté žíly a pravé plíce se zakrvácením do dutiny hrudní a s vdechnutím krve do dýchacích cest. Podle znaleckého posudku poranění poškozené bylo vážným poraněním důležitého orgánu, a to plíce a velké žíly. V kombinaci s vdechnutím krve, kolapsem pravé plíce a traumatickým šokem při průvodu bránice, jater a pravého předloktí došlo k úmrtí poškozené. Jednalo se o smrt násilnou, která nastala v přímé příčinné souvislosti s působením bodně řezného nástroje proti tělu poškozené. Podle znalce je prakticky vyloučeno, aby si poranění poškozená způsobila sama, jejich lokalita neodpovídá možnosti sebeпоškození. Možná záchrana poškozené se pohybovala pouze v rovině vysoce teoretické, k úmrtí došlo řádově v několika minutách po vzniku zranění. Nebylo nalezeno při pitvě poškozené onemocnění, které by se mohlo, byť i jen spolupodílet, na smrti poškozené.

Je zřejmé z provedeného dokazování, že se na adrese XXXXX nacházel také obžalovaný. Sám uvádí, že sice neví jak, protože si to nepamatuje, ale nějakým způsobem se do domu dostal, jeho verze je taková, že při telefonickém hovoru s poškozenou, který se uskutečnil 3. srpna, mu poškozená dala souhlas k usnutí syna Š.I., proto do domu šel, chtěl mu vybrat DVD, která by mu přehrál v době, kdy měl syn v jeho novém bydlišti přespat. Připustil, že se mohl dostat do domu ze zadní části, usoudil tak z fotografie přiložené k protokolu o ohledání místa činu, na které je zachycena poloha osobního automobilu, kterým se dopravil na uvedené místo. Je možné, že chtěl své blízké na dvoře domu překvapit, také je možné, že nebylo slyšet jeho zvonění na domovní zvonek, když si osoby na dvoře pouštěly hudbu a když soused měl na své zahradě hosty a když také mohlo být zavřeno okno vedoucí do ložnice, z něhož by bylo možné

zvuk domovního zvonku slyšet. O výskytu obžalovaného na adrese XXXXX hovoří svědkyně G.O., která hlídávala Š.I. v případě zaneprázdněnosti poškozené a svědkyně D.U., švagrová poškozené, které byly na dvoře domu, když obžalovaný přišel. Přinesl bonboniéru a láhev vína, nejevil známky opilosti. Svědkyně G.O. měla uvedeného dne od 14:00 hod. hlídat Š.I., syna poškozené a obžalovaného, měla jít dát Š.I. také spát, poškozená se domluvila se sousedem svědkem T.S., že k němu přijde na zahradu, kde se svými hosty griloval. Svědkyně G.O. také uvedla, že v době, kdy nebyl přítomen na dvoře domu obžalovaný, mu poškozená telefonovala. Obžalovaný, když přišel na adresu XXXXX, řekl poškozené, že jde spát se synem do domu, poškozená, jak to potvrdila svědkyně G.O., nejprve uvedla, že uložit syna má svědkyně G.O., za chvíli uvedla, že má jít spát se synem obžalovaný, má s ním jít do pokoje, který dříve patřil M.I. Zhruba do deseti minut po odchodu obžalovaného se Š.I. vešla do domu poškozená. Svědkyně O. potvrdila, že slyšela z ložnice hádku mezi obžalovaným a poškozenou, oba křičeli, konkrétní slova neslyšela, do toho plakal Š. I. Zhruba za pět minut hádka utichla a na dvůr přišla poškozená se synem Š.I., řekla, že obžalovaný vyskočil z okna, šla k plotu, za kterým byla sousedova zahrada, požádat souseda, aby se s ní šel podívat na obžalovaného. Š.I. zůstal se svědkyní G.O.. Přítomnost obžalovaného na dvoře domu také potvrzuje svědkyně D.U., švagrová poškozené, kamarádka svědkyně G.O.. Svědkyně D.U. potvrdila, že obžalovaný odešel do domu se synem Š., aby ho uspal, původně ho měla uspat svědkyně G.O..

Přítomnost obžalovaného na adrese XXXXX potvrzuje také svědkyně D.B. ze Zdravotnické záchranné služby Jihomoravského kraje a svědek P.S., který jel na adresu XXXXX spolu s B.. Členové Zdravotnické záchranné služby Jihomoravského kraje, jak to plyne z jejich výpovědi, jeli na místo údajně k ženě, která měla být pobodána, když přijeli k domu, registrovali tmu a klid, přemýšleli, jak se dostat do domu, když si všimli mezi autem a domem ležícího muže, kterého se ptali, zda jeli k němu, on odpověděl, že nic nepotřebuje. Posvítili si na muže baterkou, bylo vidět, že na světlém tričku, které měl oblečeno, se nachází krev, muž tvrdil, že se jedná o červené víno. Později bylo zjištěno, že muž, kterého našli, byl obžalovaný.

Výskyt obžalovaného na místě činu je také potvrzován nahrávkou mezi volajícím a volaným ze dne 3. srpna 2011. Ve 22:39:02 hod. je voláno volajícím z čísla XXXXX Zdravotnické záchranné službě Jihomoravského kraje, volající žádá o okamžitý příjezd na adresu XXXXX, Brno-Obřany, uvádí, že volá z uvedené adresy, na otázku, co se stalo, odpovídá, že je tam pobodaná žena na pokraji smrti, aby rychle přijeli, opakuje adresu XXXXX, Obřany, na otázku, zda jde o venkovní prostor, volající odpovídá, že místo je uvnitř domu, přitakává, že jde o rodinný domek, na otázku, zda ženu vidí, odpovídá volající kladně, na otázku, odkud krvácí, odpovídá, že z břicha, hrudníku, odevšad, na otázku, kdo ji pobodal odpovídá volající: „Já.“ Na otázku, jak se volající jmenuje, uvádí: „B..“

Svědék T.S., soused poškozené, také potvrdil, že viděl před domem obžalovaného, za kterým šel na žádost poškozené, protože mu řekla, že obžalovaný vyskočil z okna. Obžalovaný si stěžoval na zranění paty. Svědek mu nabídl přivolání sanitky, což obžalovaný odmítl. Potvrdil, že poškozená a obžalovaný se pak dostali do domu.

Z dokazování je patrné, že to byl obžalovaný, ne jiná osoba, kdo šestkrát bodl do těla poškozené. Obžalovaný připustil, že zranil poškozenou, vycházel z výsledků vyšetřování, z nichž nevyplývá, že by na místě byla nějaká další osoba, před domem stál soused, zaklaply dveře, zřejmě se do domu nikdo další nedostal, u zadních dveří seděla svědkyně G.O. s jeho synem Š., přední dveře byly zavřené.

Svědectvé výpovědi G.O. a T.S. nepotvrzují, že by do domu vstoupil kromě poškozené a obžalovaného někdo další. Přítomnost jiné osoby, která by byla v domě a způsobila poškozené zranění, je v kontextu události vyloučena.

Obžalovaný telefonoval Zdravotnické záchranné službě Jihomoravského kraje, použil k tomu svůj mobilní telefon, který byl nalezen na parapetu okna, což prokazuje fotodokumentace protokolu o ohledání místa činu, bylo voláno z telefonního čísla, které uvedl jako své kontaktní číslo obžalovaný v rámci výslechu obviněného. Je patrné, že volající, a není pochyb o tom, že to byl obžalovaný, přestože svědkům P.S. a B., když ho našli před domem, řekl, že netelefonoval, byl přímo tam, kde se nacházelo tělo poškozené, to vyplývá z porízeného záznamu volání na linku 155, obžalovaný na otázku, zda ženu vidí, odpovídá kladně, na otázku, odkud poškozená krvácí, odpovídá, že z břicha, hrudníku, odevšad.

Obžalovaný přivolal poškozené pomoc, přesto pak členům záchranné služby, když ho oslovili a našli před domem, neřekl, že je v něm poškozená. Spíše se choval vyhýbavě, jakoby na linku 155 nevolal, uváděl, že v domě nikdo není, když mu byla položena otázka, kde je pobodaná žena, když si na něj posvítili baterkou, jak vyplynulo z výpovědi svědků B. a P. S., bylo vidět, že na světlém tričku, které měl obžalovaný na sobě, se nachází krev, tvrdil však, že se jedná o červené víno, přitom bylo zcela jasné, že jde o krev. Svědek S. uvedl, že obžalovaný tvrdil, že je jeho manželka na chatě, na přehradě, rozhodně bylo řečeno na přehradě, protože ho to zaujalo, nepotvrdil, že by bylo spíše řečeno, že je na zahradě.

Nelze vyloučit, že obžalovaný zvolil po příjezdu členů záchranné služby vyhýbavý postoj, což mohla být ochranná reakce nebo tak učinil záměrně s cílem odvrátit od sebe a tím pádem od události v domě pozornost, aby získal čas a promyslel možné další postupy, což je vzhledem k vysokému intelektu obžalovaného a s ohledem na poruchu jeho osobnosti, jak to vyplývá z výslechu znalkyň psychologičky a psychiatry, možné. Znalkyně z odvětví psychologie potvrdila, že pro obžalovaného je typická snaha o kontrolu a manipulaci okolím, jsou pro něj typické tendence k nepochopitelnému chování, je emočně nestabilní, vypočítavý, do popředí u něj vstupují pocity viny. Všechny uvedené charakteristiky odpovídají jednání obžalovaného. Nejdříve telefonuje na linku 155, poté záchranářům v podstatě zamlčí, že je někdo v domě, kdo potřebuje jejich pomoc, vysvětluje krev na svém tričku jako červené víno, při ošetřování v sanitce, když bylo řečeno policistou, že je někdo v domě, aby šla lékařka dovnitř domu, si obžalovaný najednou začal strhávat obvazy, kterými bylo kryto zranění na jeho těle, uváděl, že vše zkazil, mají ho nechat být, měli jít zachránit manželku, které ublížil. Svědek S. tato slova obžalovaného potvrdil a řekl také, že obžalovaný uváděl, že za vše může alkohol, pokud to ještě lze, ať poškozené pomohou. Svědek ze slov obžalovaného dovodil, že pomoc potřebuje jeho manželka a že se jedná o spisovatelku M.. Svědkyně B. uvedla, že obžalovaný uváděl, že šel uspávat syna, došlo k hádce. Svědkyně také potvrdila, že obžalovaný uvedl, že mají pomoci jeho manželce, že se jedná o spisovatelku M.. Zřejmě tím chtěl uspišit jejich činnost, když na to poukazoval, obecně to tak lidé s určitým postavením uvádějí.

Z lékařské zprávy FN Brno-Bohunice (č. l. 334) je zřejmé, že byl přivezen obžalovaný do nemocnice, byl při vědomí, orientován místem, časem i osobou. Situaci, jak je uvedeno ve zprávě, nepostihoval zcela přesně, byl v nemocnici, protože zavolal sanitku, byl celý od krve, na ulici, řekl, že se s manželkou rozvádějí, přišel večer do domu, uložil syna na lůžko, přišla manželka a začala se s ním hádat, proč syna neuložil do jiného pokoje, on se s ní začal hádat také. Potom pacient uváděl, že si nic nepamatuje. Podle zprávy nešlo spolehlivě ověřit věrohodnost této informace, poměrně zmateně pověděl, že skočil z okna, protože manželka šla za sousedem, pak ji našel od krve, ptal se, co se jí stalo, opět skočil z okna a pak zavolal sanitku. Ve zprávě je uvedeno, že nelze dostatečně posoudit věrohodnost informací vzhledem k velkému ruchu kolem pacienta vyplývající z jeho somatického nálezu. Zprávu podepsal R.P. Shora uvedenou zprávu vzala také v potaz při svých závěrech znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie.

Svědék M.I. potvrdil, že mu syn obžalovaného a poškozené Š.I. řekl, že mu obžalovaný slíbil, že ho uspí, až pak to měl domluvit s poškozenou, měli jít do obývacího pokoje M.I. v nejvyšším patře domu, šli však do ložnice, poškozená je přišla zkontrolovat, hádali se, obžalovaný si stoupl na tak zvanou sedačku, z protokolu o ohledání místa činu, z fotodokumentace je zřejmé, že je část červené sedací soupravy pod oknem, otevřel okno a vyskočil ven, jako tak zvané jehla do vody.

Vyskočení z okna, které vede do ulice, je potvrzeno svědkem T.S., který viděl pak před domem obžalovaného, za kterým šel s poškozenou, svědkyně O. také potvrzuje, že obžalovaný vyskočil z okna, sdělila jí to poškozená.

To, že bude Š.I. uspáván obžalovaným, potvrdil nejen svědek M. I., který to věděl od Š.I., ale také svědkyně O. a svědkyně U.. Uvedené svědkyně potvrdily, že poškozená řekla, že syna uspí svědkyně G.O., pak souhlasila s tím, že to bude obžalovaný. Š. I. řekl svědku M. I., že jeho uspání obžalovaný domlouval s poškozenou až po té, co mu řekl, že ho uspí.

Z toho, co řekl obžalovaný, vyplývá, že měl mít předchozí souhlas poškozené k tomu, aby přišel a uspal syna, souhlasit měla, když s ní telefonoval.

Vzhledem k tomu, co je shora uvedeno, není potvrzeno, že měl obžalovaný takový souhlas daný dopředu od poškozené, spíše naopak, poškozená obžalovanému řekla, že syna půjde uspat svědkyně O., s tou byla domluvena, až pak souhlasila s tím, aby šel obžalovaný syna uspat.

Z toho je také zřejmé, že poškozená nepočítala dopředu s tím, že obžalovaný přijde do domu. Je patrné, že do domu vstoupil neobvyklým způsobem, nebyl očekáván, nebyl vítán. Měl u sebe mobilní telefon, mohl předpokládat, že ho u sebe bude mít poškozená, přesto nezavolal, aby sdělil, že mu na zvonění na domovní zvonek nikdo neotvírá. Vstoupil do domu zezadu. Nakonec to sám obžalovaný dovedl z fotografie zaparkovaného vozidla. Je zřejmé, že se dopravil na adresu XXXXX vozidlem.

Obžalovaný byl v inkriminované době příčetný. Znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie potvrzuje, že obžalovaný netrpěl duševní poruchou, která by byla forenzně významná, mohl rozpoznat nebezpečnost svého jednání a mohl je ovládat. Ovládací schopnost vlivem simplexního afektu byla nepodstatnou měrou snížena. Podle znalkyně obžalovaný jednal ve stavu simplexního afektu v hádce s poškozenou. Obžalovaný netrpí závislostí na návykových látkách, je schopen abstinence. S ohledem na zjištěná množství alkoholu v krvi ze vzorků odebraných ve 23:30 hod. a v 00:00 hod. v inkriminované době byl obžalovaný ve stavu lehké opilosti, tím pádem mohl snadněji vzniknout afekt (zlosti, rozčilení), obžalovaný je přitom zvýšeně afektivně labilní. Lék Zoloft 50 mg, který měl obžalovaný ráno užít, nemá vliv na požití alkoholu, snáší se s ním dobře, nepotencuje účinky alkoholu.

Obžalovaný uvedl, že si od chvíle rozhodnutí vypravit se do domu na adrese XXXXX nic nepamatuje. Poukázal na to, že by to mohlo být v důsledku utrpěného otřesu mozku, který mohl vzniknout při skoku z okna a dopadu, byla zjištěna zlomenina jařmového oblouku, případně vlivem tak zvaného umělého spánku, který na něj byl v nemocnici aplikován. Také bylo poukázáno na to, že byl v období, které předcházelo inkriminovanému dni, nevyspalý, jeho hmotnost se rapidně snížila, nebyl v dobrém duševním stavu, který vyvěral z toho, že se s ním poškozená chtěla rozvést, což všechno mohlo mít negativní vliv na paměť. Obžalovaný však také uvedl, že nebylo vše až tak negativní, protože vycítil určitou naději ze strany poškozené pro obnovení vztahu.

Podle názoru soudu není zřejmé, že by obžalovaný utrpěl otřes mozku, přestože nebylo provedeno vyšetření, které by jednoznačně otřes mozku vyloučilo, nebo by otřes mozku

potvrdilo. Svědkyně B. jednoznačně uvedla, že u obžalovaného nebylo zjištěno poranění na hlavě, vzhledem k tomu, jak se obžalovaný projevoval, nebylo z lékařského hlediska dáno podezření na otřes mozku, obžalovaný neopakoval stejné otázky, když už jednou dostal odpověď, z jejich zkušeností je zřejmé, že tomu tak v jiných případech bývá, spíše si stěžoval na bolest kyčle. Byl orientovaný, na všechny otázky odpovídal přiléhavě, kromě odpovědi, že měl tričko pozvracené od červeného vína, když bylo zřejmé, že se jednalo o krev, artikuloval správně, symetricky, vliv případného alkoholu na motoriku se u obžalovaného nezdál být, když byl ošetřován, jevil se jako adekvátně uvažující, jeho zranění, které bylo patrné, stav, který se vyvíjel do příjezdu do nemocnice, nesvědčil o tom, že by u obžalovaného docházelo k poškozování mozku, a to jak už vlivem alkoholu, tak vlivem nízkého tlaku, nebo krevní ztrátou nebo čímkoliv jiným. Z hlediska lékařky byl stabilizovaný, při vědomí, nebylo potřeba, aby byl lékařkou tlumen. Diagnózu otřesu mozku neuvédla, protože na otřes mozku nebylo dáno podezření. Podle lékařky svědkyně B. je obvyklé, že pacienti mají zachovanou paměť až do okamžiku usnutí. V tomto směru má určité zkušenosti z oblasti anesteziologie.

Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství potvrdil, že ve zdravotnické dokumentaci nebyla uvedena diagnóza otřesu mozku, na hlavě nebylo popsáno zevní zranění, jediné tupé násilí, které by mohlo způsobit otřes mozku, by bylo tupé násilí do oblasti levé tváře, jde o obličejovou část hlavy, nikoli mozkovou. V dokumentaci nebyl uveden neurologický nález svědčící o otřesu mozku. EEG vyšetření není vždy důvodné provádět, pokud se neuvádí podezření na otřes mozku, pouhé takové vyšetření nemusí také vést k výsledku. Otřes mozku je anamnézou velmi často založenou na anamnestických údajích, na subjektivních vjemech dotyčného, většinou jsou to krátkodobá nebo dlouhodobá bezvědomí, bolesti hlavy, úraz hlavy, nevolnost, zvracení, točení hlavy, na základě toho je pak dotyčný pozorován, k otřesu mozku se vyjadřuje neurolog. Otřes mozku bez projevů, které uvedl, být nemůže, uvedené projevy svědkyně lékařka B. neshledala.

Znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie potvrdila, že rozhodující pro znalecký závěr je vlastní pozorování, šetření, významné bylo také to, že měla k dispozici rozsáhlou zdravotní dokumentaci. Jiný náhled psychiatrů na strukturu osobnosti obžalovaného či diagnostický rozpor nezjistila. Nebylo zjištěno, že by obžalovaný utrpěl takové zranění, které by způsobilo ztrátu paměti. Při přijetí do nemocnice nebylo takové zranění dokumentováno a potvrzeno. Znalkyně potvrdila, z informací, z nichž čerpala, že obžalovaný nejevil při ošetřování na místě činu a následně známky zranění hlavy, netrpěl příznaky vegetativní dysfunkce, které jsou typické pro otřes mozku. Ke zranění mozku u obžalovaného nedošlo. Obžalovaný při příjmu v nemocnici hovořil s P., vcelku podrobněji než později.

Z lékařské zprávy FN Brno-Bohunice (č. l. 334) je zřejmé, že byl přivezen obžalovaný do nemocnice, byl při vědomí, orientován místem, časem i osobou. Situaci, jak je uvedeno ve zprávě, nepostíhoval zcela přesně, byl v nemocnici, protože zavolal sanitku, byl celý od krve, na ulici, řekl, že se s manželkou rozvádějí, přišel večer do domu, uložil syna na lůžko, přišla manželka a začala se s ním hádat, proč syna neuložil do jiného pokoje, on se s ní začal hádat také. Potom pacient uváděl, že si nic nepamatuje. Podle zprávy nešlo spolehlivě ověřit věrohodnost této informace, poměrně zmateně pověděl, že skočil z okna, protože manželka šla za sousedem, pak ji našel od krve, ptal se, co se jí stalo, opět skočil z okna a pak zavolal sanitku. Ve zprávě je uvedeno, že nelze dostatečně posoudit věrohodnost informací vzhledem k velkému ruchu kolem pacienta vyplývající z jeho somatického nálezu. Zprávu podepsal R.P. Z uvedených zpráv podle znalkyně z odvětví psychiatrie nevyplývá poškození mozku.

Znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie potvrdila, že navození umělého spánku může mít na paměťové funkce člověka vliv, většinou jde o přechodný jev a nedojde-li u člověka k dalšímu poškození mozku vlivem umělého spánku, veškeré funkce se kompletně obnovují. Obžalovaný, jak znalkyně potvrdila, po odeznění stavu umělého spánku vykazuje naprosto zachovanou vysoce nadprůměrnou paměť na všechny své životní peripetie, je naprosto

nepravděpodobné, že by u něj došlo k výpadku paměti přesně jenom na takové období, které uvádí. Obžalovaný uváděl lidem zpočátku více, než později, čím hovořil později, tak si méně pamatoval nebo si globálně nepamatoval nebo znal útržky, pokaždé jiné. Pravděpodobnost výpadku paměti u obžalovaného dána není. Znalkyně potvrdila, že obžalovaný je histriónskou osobností, u které je možné se často setkat s tak zvaným vytěsněním, to znamená, že si takový člověk nechce pamatovat, protože je to pro něj nepříjemné, ale ani o toto se u obžalovaného nejedná, protože vytěsnění se většinu týká jenom určité části děje, které je bolestivé, člověk není ochoten to přijmout. Uváděný výpadek paměti obžalovaným je tak globální a měnlivý, že nejde o vytěsnění. Pokud obžalovaný v rámci své obhajoby uvádí, že si na předmětnou události nepamatuje, činí tak s plným vědomím toho, co dělá, z jejího znaleckého pohledu se jedná o účelový postoj.

Obžalovaný mohl být, jak to vyplývá ze závěrů znaleckého posudku z odvětví toxikologie, v inkriminovanou dobu ve stavu lehké opilosti. O tom nesevďčí jenom naměřená hladina alkoholu ve vzorcích krve, ale také celkové zhodnocení projevů obžalovaného znalkyní z odvětví psychiatrie. Na duševní stav obžalovaného nemělo vliv ani požití léku Zoloft 50 mg, obžalovaný uvedl, že si uvedený lék vzal ráno, užíval ho dlouhodobě. Obžalovaný obecně nepřipustil u hlavního líčení řízení vozidla pod vlivem alkoholu, svědkyně G.O. a svědkyně D.U. nepotvrdily, že by viděly obžalovaného pít alkohol. Určitý vliv na něj měl mít také Antabus, který předpokládal nepožívání alkoholu. Obžalovaný, pokud šel za svým synem, aby ho uspal, jak uvedl, zřejmě by se nechtěl před ním prezentovat pod negativním vlivem alkoholu, stejně tak před poškozenou, protože z jeho výpovědi vyplynulo, že se jí to vždy nelíbilo, když zjistila, že obžalovaný je pod vlivem alkoholu. Zjištěná hladina alkoholu v krvi poukazuje na stav pouhé mírné opilosti v předmětnou dobu, která neměla vliv na schopnost obžalovaného rozpoznat společenskou nebezpečnost jeho jednání a jednání ovládnout.

Znalkyně vyloučila u obžalovaného stav patického afektu, vigilambulantní chování, zásahy do vědomí obžalovaného takového charakteru, aby došlo u obžalovaného k situaci, na základě které by si na předmětnou událost nepamatoval. O tom svědčí jeho chování před inkriminovanou událostí, to, co uvedl obžalovaný o dni 3. srpna, o době předchozí, jak se choval po činu v přítomnosti svědků B., P. S., co uváděl P.. Obžalovaný mohl mít různou motivaci k tomu, proč oznámil zranění poškozené a posléze se k tomu nehlásil, k tomu, že uváděl, že měl tričko ušpiněné od červeného vína, v nemocnici uváděl, že byl od krve. Obžalovaný byl schopen přivolat telefonem lékařskou pomoc, byl schopen pospat zranění poškozené, byl schopen komunikovat se záchrannou službou, když telefonoval, uvedl adresu, jméno, vyhodnotil zranění poškozené, podával přesné údaje, nebyl zmatený, nebyl v bezradném stavu. Byl schopen racionálně vnímat realitu, věděl, kde je, orientoval se, uváděl to, co v danou chvíli považoval pro něj za možné nebo správné.

Ztráta paměti udávaná obžalovaným, pokud jde o její rozsah a kvalitu, nespadá do takových ztrát, které jsou jinak reálné. Po ukončení umělého spánku nebylo konstatováno poškození mozku, což by mohlo mít vliv na paměť.

Ztráta paměti, podle názoru soudu, který také vychází z výpovědí znalkyň z odvětví psychiatrie a z odvětví psychologie, je způsobem obhajoby, který má podle obžalovaného jistě svůj význam, je spíše druhem obrany vyvěrající ze struktury osobnosti obžalovaného (chce se dobře prezentovat, být dokonalým, domoci se uznání, pozornosti, stylizuje se do lepšího světla, lituje se, bagatelizuje a racionalizuje své problémové chování, je málo empatický, vůči vlastní osobě je přecitlivělý), aby se s jednáním, které mělo nenapravitelný následek, smrt blízkého člověka, vyrovnal a vytvořil si tak možnost omluvy před svým okolím, aby na něj nebylo negativně nahlíženo, neboť pozitivní hodnocení jeho osoby je pro něj velmi důležité.

Udávaná ztráta paměti obžalovaným z hlediska posouzení události na místě činu není zásadní, jak je již shora uvedeno, nemá vliv na posouzení schopnosti rozpoznat společenskou

nebezpečnost jednání a jednání ovládnout, nebyly zjištěny skutečnosti svědčící pro nepřičetnost obžalovaného, soud zvažuje varianty skutkového děje, které by mohly připadat v úvahu v kontextu provedeního dokazování, zda se poškozená sama zranila, zda se sám zranil obžalovaný, zda si způsobovaly vzájemně zranění, zda poškozená jednala v obraně před útokem obžalovaného, zda obžalovaný jednal v obraně před útokem poškozené.

Obžalovaný poukazuje na to, že si poškozená mohla způsobit mělčí zranění sama, kdyby ho chtěla citově vydírat, něco dokazovat, zranění hlavy mohlo být způsobeno již dříve.

Obžalovaný uvedl, že mohla nastat situace, že se bránil, že byl poškozenou napaden. Předváděl znalci, že sedí na zemi, levou rukou se brání, má ji před sebou ohnutou v lokti, pokud učinil výpad pravou rukou, zřejmě chtěl tím dát znalci najevo, že útočící poškozená měla v ruce nůž ostrím nahoru. Obžalovaný poukázal na to, že si mohl vymyslet příběh, že by mohl říct, že předstíral amnézii proto, protože nechtěl uvést, že ho poškozená napadla. Mohl říci, že byl poškozenou napaden, že se bránil rukou, vzal nůž, který ležel na stole, protože poškozená měla velký nůž, který byl na lince a zřejmě po probodnutí ruky jí vypadl, on ho vzal, aby jí dal najevo, aby jednání nechala, ona vzala ten malý nůž a pokračovala. Pro to svědčí i to, že poškozená měla jeho krev na kalhotách vpředu i vzadu. Mohl by si také vymyslet, že stůl byl odsunut záchranáři a židli shodila poškozená. Obžalovaný uvedl, že poškozená nesnášela tak zvanou pasivní agresivitu, když mlčel, odešel, posuzovala to jako projev největšího nezájmu, podle jeho názoru mohla tato okolnost u ní vyvolat aktivní agresi.

Obhajoba poukazuje na to (závěrečná řeč obhájce), že znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství popsal zranění, která utrpěla poškozená a která obžalovaný. U nejzávažnějších zranění poškozené bylo uvedeno, že jí nezabraňovala v pohybu, u jednoho ze zranění do určité doby, než došlo k bezvědomí a ke smrti. Zranění na uchu mohlo vzniknout náhodně, nemuselo jít o cílené zranění, stejně tak pokud jde o mělčí zranění na hrudníku a bodnutí na hřbetní ploše pravého předloktí. Při vzniku zranění poškozené mohla poškozená stát, být v předklonu a případně obžalovaný při poranění poškozené mohl sedět, mohl být v polosedě, mohl ležet. Nelze vyloučit, že se obžalovaný bránil rukou proti noži, kterým na něho útočila poškozená.

Obžalovaný uvedl, že zřejmě vyskočil z okna v důsledku hádky před synem Š.I., neví, jak vyskočil, soused svědek T.S. tvrdil, že se sunul po zemi, stěžoval si na zraněnou patu, ta podle lékařské zprávy zraněna byla, zdá se v tomto případě nepravděpodobné, podle obžalovaného, aby na někoho útočil.

Po zhodnocení důkazů (jednotlivě a v souvislostech) soud nedospěl k závěru, že obžalovaný jednal v obraně před útočící poškozenou.

Ze znaleckého posudku z odvětví soudního lékařství je patrné, jaká zranění byla zjištěna na těle poškozené. Jedná se o zranění vzniklá bodným mechanismem, charakter ran je bodně řezný. Ran je šest, rány č. 5 a č. 6 jsou komunikující, jedná se o vbod a výbod (probodnutí), jde o ránu na hřbetní ploše pravého předloktí, která svědčí o pasivní obraně poškozené.

Nejzávažnějším poraněním, jak plyne ze znaleckého posudku, bylo poranění odpovídající ráně č. 2 a č. 4. Znalec potvrdil, že došlo k poranění plíce a velké žíly, v kombinaci s vdechnutím krve, kolapsem pravé plíce a traumatickým šokem při průbodu bránice, jater a pravého předloktí došlo k úmrtí poškozené. Bezprostřední příčinou smrti bylo protnutí horní duté žíly a pravé plíce se zakrvácením do dutiny hrudní a s vdechnutím krve do dýchacích cest.

Znalec potvrdil krvácivost zranění, ztížené dýchání, smrt do deseti minut, nemožnost záchranu poškozené.

Smrt je v přímé příčinné souvislosti s působením bodně řezného nástroje proti tělu poškozené. Poranění odpovídají působení nože převážně ve směru jeho dlouhé osy, jedná se o mechanismus bodný.

Na místě činu byly nalezeny dva nože. Jeden dlouhý 31,5 cm, s jednostranně zoubkovanou čepelí, délka zoubkovaného ostří je 20 cm, délka tupé hrany je 18,5 cm, maximální šíře je 3 cm, šíře v 15 cm je 2,5 cm. Druhý nůž je dlouhý 21,5 cm, s jednostranně broušenou čepelí, celková délka je 11 cm, maximální šíře dosahuje čepel ve 4,5 cm od špičky a je 1,5 cm. Kratší nůž byl nalezen ve střední části sedací soupravy, jak je uvedeno ve fotodokumentaci, delší nůž byl zachycen na fotografii na kratší části červené sedací soupravy, podle služebního záznamu, jak je na to již dříve poukazováno, delší nůž byl nejprve před tělem poškozené na zemi.

Rána č. 2 je popsána jako vbod v oblasti vnitřního okraje klíční kosti, bodný kanál protíná I. žebro vpravo při páteři, dále protíná horní dutou žílu, způsobuje průbod horního laloku pravé plíce a končí na pleure v oblasti VIII. žebra při páteři, směr je zepředu dozadu, shora dolů, v rovině podélné, hloubka 15,5 cm, uvedená rána odpovídá působení nože s delší čepelí, rána č. 4 je popsána jako vbod na pravém boku ještě v oblasti žeber, je protnuto VII. žebro v čáře přední podpažní, bodný kanál proniká do dutiny hrudní, přes bránici do dutiny břišní, kde způsobuje průbod pravého jaterního laloku a končí ve svalovině zad mezi XI. a XII. žebrem vpravo, směr je zepředu dozadu, zprava doleva, shora dolů, hloubka 15 cm, rána odpovídá působení nože s delší čepelí. Ostatní rány mohly být způsobeny oběma noži. Nejzávažnější je rána č. 2, u které je záchrana života pouze v rovině teoretické, u rány č. 4 by bylo ještě možné zachránit život zraněné osoby.

Podle znaleckého posudku poranění vznikla krátce za sebou, pořadí nelze stanovit.

Pasivní obraně poškozené odpovídají poranění pravého předloktí, na kterém byl dokumentován jednak průbod a jednak další poranění, jedná se o rány č. 5 a č. 6, které jsou komunikující a o ránu č. 7.

Pokud jde o dvě velmi hluboké rány pronikající do dutiny hrudní a břišní, musela být vyvinuta velká intenzita aktivního násilí působícího opakovaně proti integritě poškozené. Poranění ušního boltce neodpovídá sebepoškození, je vycházeno z lokality a charakteru poranění.

Vzhledem k tomu, že je patrné ze znaleckého posudku, že poranění vznikla krátce za sebou, v rámci kontextu události a souvislostí je zřejmé, že tvoří určitý komplex působení nože proti tělu poškozené, do míst, kde lze předpokládat nejen osobou s vysokým intelektem, kterou je obžalovaný, závažná až smrtelná zranění. V tomto kontextu jsou také hodnoceny rány č. 3 a č. 7. Poškozená si zranění nezpůsobila sama. Mělká poranění na hrudníku, probodnutí ušního boltce mohlo vzniknout v rámci úhybného manévru poškozené před obžalovaným, bodnutí do hřbetní plochy pravého předloktí (rána č. 7) odpovídá obraně poškozené.

Rána č. 2 pronikla přes plíci, jde o značně prokrvený orgán nezbytný pro zachování dechové aktivity, krev vytékala do hrudníku a plíci utlačovala, funkci uvedené plíce se snažila převzít plíce druhá, nicméně krev se nacházela ve vnitřním dýchacím systému a poraněná poškozená krev mohla vykašlávat, polykat, vdechovat, tím pádem se krví ucpávaly dýchací cesty protější plíce, což vede záhy k dechové nedostatečnosti a k udušení. Poraněním popsaným pod číslem dva znaleckého posudku došlo navíc k poranění horní duté žíly, jednalo se o poměrně velký defekt, je zachycen na fotografii, v hrudní dutině je vyfotografováno velké množství zateklé krve. Velká žíla se velmi obtížně operuje. Při poranění plíce s poraněním horní duté žíly je naděje na přežití zcela minimální až vyloučena, jde o situaci zcela neslučitelnou se životem. Bodná rána č. 4, která je uvedena ve znaleckém posudku, zasahuje rovněž životně důležitý orgán – játra, která při specializované péči lze zachránit, o bezprostředně pro život důležitý orgán se nejedná, jako je tomu u plic a srdce. Zranění pod č. 2 znaleckého posudku vede do několika minut ke smrti, poškozená měla podstatně zhoršenou funkci dýchání, vykašlávala krev, zaznamenala dušení, krev je v dýchacích cestách cizím tělesem. Uvedenou situaci je možno srovnat s oběšením, pokud u něj dojde ke stlačení krku na dobu delší než 8-10 minut, nelze poškozenou osobu zachránit. Pokud tedy smrt nastala u poškozené do několika minut, lze dobu označit do 10 minut. Znalec také uvedl, že po určitém způsobu dušení dochází

k nedokrvení mozkové tkáně a v podstatě poškozená osoba upadá do bezvědomí, spadne a následně umírá, vše je v řádu minut.

Rána č. 4 vedla k lokální bolestivosti poraněné kůže. Játra jsou prokrveným orgánem, z otevřené rány dochází k postupnému krvácení do dutiny břišní. Jedná-li se vbod a výbod, uvedené poranění lze sešít, zastavit krvácení, játra mají reparační schopnost, může však nastat situace, že osoba špatně vyhodnotí situaci a domnívá se, že jde u ní o povrchní poranění, záleží na rychlosti natečení krve do dvou litrů do dutiny břišní, než se začne projevovat hemoragický šok ze ztráty krve, než poškozená osoba upadne do bezvědomí, dojde k ischémii mozku a ke smrti. V případě poškozené k masivní ztrátě krve ze zranění č. 4 nedošlo.

Do deseti minut, při srovnání s poraněním č. 2 by nedošlo k masivní ztrátě krve v důsledku rány č. 4.

Ušní boltce je velmi prokrvený citlivý, při bodném poranění nebo bodně řezném poranění ušního boltce mohla poškozená pociťovat bolest, mohlo dojít k poměrně velké makroskopicky patrné ztrátě krve.

U povrchních ran č. 3 a č. 7 bývá nepatrná bolestivost.

U rány č. 5 a č. 6 (probodnutí) je větší bolestivost, protože došlo k zasažení hlubších struktur.

U rány č. 2 a u rány č. 4 nemusela poškozená upadnout.

Rány č. 5, č. 6, č. 7 jsou spíše typické pro pasivní obranu – zvednutí ruky proti útočníkovi.

V momentu nalezení těla nemohla být určena původní poloha posmrtných skvrn, nedala se tedy učit původní poloha těla., poloha ještě před nálezem lékařkou, je zřejmé, že poloha těla byla jiná, než je zachyceno na fotografii, lékařka svědkyně B. uvedla, v jaké poloze viděla tělo, bylo ve shodné poloze, jaká je uvedena ve služebním záznamu policie.

Poranění č. 2 a č. 4 odpovídají útoku zepředu dozadu, tělo na které bylo útočeno mohlo být v jakékoliv poloze, směr poranění je jednoznačně zepředu dozadu. U rány č. 2 zepředu dozadu, shora dolů, v rovině podélné, u rány č. 4 zepředu dozadu, zprava doleva, shora dolů

Z protokolu o ohledání místa činu je zřejmé, že poškozená nějakou dobu po útoku byla na pohovce, protože je na ní dokumentována rozmazaná krev. U poranění ušního boltce nelze jednoznačně hovořit o tom, v jaké poloze k němu došlo kvůli pohyblivosti hlavy. Bodně řezným nástrojem bylo také působeno u rány č. 3 zepředu dozadu, mírně shora dolů, v rovině podélné, jde o působení zepředu dozadu. U končetin se směr neposuzuje, protože končetiny mohou být v jakékoliv poloze v důsledku pootočení v ramenním či loketním kloubu.

Všetchna zranění mohl způsobit poškozené nůž s delší čepelí, u zranění č. 2 a č. 4 je odpovídajícím nástrojem nůž s delší čepelí. Nůž s čepelí kratší mohl způsobit všechna zranění, vyjma zranění pod č. 2 a č. 4.

Poškozené neznemožňovala poranění bránit se, samozřejmě do určité doby, než zatekla krev do hrudníku, volání o pomoc u rány č. 2 mohlo být ovlivněno, protože v dýchacích cestách se nacházela krev, která se obvykle vykašlává, polyká, je v ústech, osobě se těžce dýchá.

Pokud by událost trvala delší dobu, například půl hodiny, rána č. 2 by nemohla vzniknout na začátku, protože ostatní poranění už by musela vzniknout téměř po smrti nebo v terminálním stadiu.

Jde-li o krvácivost zranění, je zřejmé, že výraznější krvácení je při zachování oběhu krve, kterou srdce pumpuje, v případě narušení integrity uzavřeného systému dochází k masivnějšímu krvácení, v okamžiku zástavy srdce už krev volně vytéká.

Lokality poranění na těle poškozené neodpovídají sebepoškození. Kromě toho, že poranění mohla vzniknout při čelním postavení, tělo, na které bylo působeno, nemuselo být v čelním postavení k útočníkovi, důležité je pouze to, že bylo působeno zepředu dozadu, ale útočník také mohl přijít zezadu a držet nůž v horní končetině, uchopit oběť tak, aby se nebránila a vbodnout nůž do hrudníku z takové polohy. Pokud by se oběť snažila vysmeknout, byl by zaznamenán větší podíl řezného mechanismu.

Také mohlo dojít k mělčímu poranění u poškozené, když by byla v předklonu, nad obžalovaným, který by byl sedící na zemi, lze předpokládat pro oběť typické odstoupení, uskočení, pak je otázkou, zda právě na takové mělčí poranění navazují poranění hlubší. Teoreticky se poškozená mohla po zranění č. 4 předklonit. Podle obžalovaného ho mohla poškozená zranit, když seděl a levou ruku zvedl do úrovně obličeje a ohnul v lokti. K tomu je potřeba uvést, že ze soudně lékařského hlediska, jak to vyplývá z výsledku znalce, u obžalovaného se vyskytly dvě řezné rány na dlaňové ploše levého předloktí, jedna v délce 7 cm, která pronikla ke svalovým či šlachovým obalům, od ní směrem k dlani byla druhá v délce 5 cm ve tvaru „L“, poranění byla řezného charakteru, vznikla řezným mechanismem, působením bodně řezného nástroje tangenciálně tahem a tlakem na povrch těla. Nebyly porušeny ani šlachy ani nervy, hybnost prstů a citlivost byly zachovány, intenzita působení byla tedy malá. Uvedená zranění jsou typická pro působení bodně řezného nástroje proti vlastní integritě, tedy pro sebeporanění, pokus sebeporanění, sebevraždu či demonstrativní pokus sebevraždy. Rány jsou na dlaňové ploše, pokud by se obžalovaný bránil rukou proti noži, kterým útočila poškozená, vznikla by poranění na malíkové hraně. Pokud by obžalovaný seděl a poškozená by stála nad ním, tak se nedostane na dlaňovou plochu, musela by útočit zespodu, což je málo pravděpodobné. Mohlo by dojít ke zcela náhodnému povrchnímu řeznému poranění při držení nože ostřím nahoru, podhmatem a při splnění dalších různých podmínek, bylo však zjištěno ještě jedno zranění ve tvaru „L“, je možné spekulovat o dalším výpadu s různou odchylkou předloktí, je dáno spousta různých tak zvaně krkolomných metod (jak uvedl doslova znalec), které jsou více či méně pravděpodobné, ze soudně lékařské praxe znalec vyhodnotil vzniklá zranění tak, jak to bývá nejtýpčtější. Pokud by obžalovaný zvedl ohnutou levou ruku v lokti, měl ji před obličejem, pravou rukou by útočil proti poškozené, která by nad ním byla nakloněna, tak jí mohl způsobit zranění č. 2, č. 4, č. 1 a č. 3.

Vzhledem k tomu, že u poškozené nebyla zjištěna zranění, která by si mohla sama způsobit, v kontextu těchto zranění soud nedospěl k závěru, že si poškozená přiložila špičku nože mezi hrudník a sama si uvedené zranění způsobila, jak uvedl obžalovaný, aby ho tak citově vydírala nebo něco dokazovala, a to i v případě, že u ní byla stanovena v době smrti hladina alkoholu 1,58 promile, což odpovídá střednímu stupni opilosti, v níž může dojít ke snížení funkce autokritických center, k špatnému vyhodnocení situace, excitaci, extrovertnímu podráždění. Psychický stav poškozené, podle výpovědi svědkyně M.K., psychiatry poškozené, nebyl v období kolem 3.srpna 2011 ve stavu úvah o sebeporanění. Zatímco u obžalovaného, třebaže uvedl, že se domníval, že má určitou šanci k návratu k poškozené, byly tendence sebeporanění zřetelnější, jak to potvrdil svědek Z., psychiatr, kterého obžalovaný navštěvoval. Také ze znaleckého posudku z odvětví psychiatrie a z odvětví psychologie vyplynulo, že obžalovaný ve svém životě používal sebevražedných gest a pokusů, aby si vynutil pozornost a péči. Z vyjádření svědkyně M.K. nevyplývá, že by si poškozená vynucovala pozornost sebevražednými gesty. Vynucení pozornosti obžalovaným je také jeho výskok z okna, o kterém řekla poškozená svědkyně O. a o kterém řekl Š. I. svému bratrovi svědku M. I.

Na obžalovaném, jak to plyne z výpovědi znalce z odvětví soudního lékařství, byla zjištěna bodně řezná poranění v bezprostřední blízkosti vedle sebe v oblasti přechodu krku a hrudníku, jsou prakticky stejně orientována, dvě spojena, jedna z ran protnula průdušnici, je uložena mělce pod kůží a z rány unikal vzduch do podkoží. Poranění jsou povrchní, vznikla mechanismem bodným, intenzita působení nástroje bodně řezného byla velmi malá. Dvě bodně řezné rány jsou zjištěny na přední ploše hrudníku. První poranění je minimální hloubky zasahující do svaloviny, druhé je hluboké asi 5 cm, neproniká do dutiny hrudní. Mechanismus vzniku poranění je bodný, proti tělu působil bodně řezný nástroj ve směru jeho dlouhé osy, intenzita působení byla malá. Jsou zjištěny dvě rány na dlaňové ploše levého předloktí, jak je na ně již výše poukázáno, poranění jsou charakteru řezného a vznikly mechanismem řezným,

působením bodně řezného nástroje tangenciálně tahem a tlakem na povrch těla. Nebyly porušeny ani šlachy ani nervy, hybnost prstů, citlivost byla zachována. Intenzita působení byla malá.

Ze soudně lékařského hlediska jsou všechna poranění především bodně řezného charakteru, typickými poraněními pro působení bodně řezným nástrojem proti vlastní integritě.

U obžalovaného se jedná o skupinu bezprostředně vedle sebe uložených mělkých poranění na přechodu krku a hrudníku, dvě mělká poranění v levé polovině hrudníku a dvě mělká poranění na dlaňové ploše levého předloktí. Veškerá poranění si mohl obžalovaný způsobit sám, jsou zcela typická pro sebepoškození, pokus sebepoškození, sebevraždu či demonstrativní sebevraždu. Z praxe totiž jedinci, kteří si chtějí způsobit poranění, vedou útok do oblasti krku, hrudníku, předloktí, vždy převažují poranění mělká, téměř stejně nebo podobně orientovaná a mohou se vyskytovat v určitých skupinách.

Ze soudně lékařské praxe jsou za známky obrany považována poranění na horních končetinách, kdy se oběť pokouší bránit útoku bodně řezným nástrojem jednak aktivně – snahou uchopit nástroj, dochází k pořezání, pobodání čepelí v oblasti dlaní a jednak pasivně – krytím proti útoku zvednutím předloktí a paží, v tomto případě dochází k pořezání či pobodání na malíkové hraně předloktí. V případě obrany však převažují různě orientované a hluboké rány ve více lokalitách horních končetin, což v tomto případě zjištěno nebylo, naopak, jak je uvedeno, dlaňová plocha předloktí a vznik podobně orientovaných mělkých poranění – to je zcela typické pro sebepoškození. Ze soudně lékařského hlediska na těle obžalovaného nebyla zjištěna poranění mající charakter obrany před útokem.

Pokud jde o uvedená zranění na těle obžalovaného, mohla být způsobena oběma noži, které byly nalezeny na místě činu.

Závěry soudního znalce nejsou v rozporu ani s variantou sebepoškození se obžalovaným přes oblečené tričko, zvláště, pokud by šlo o demonstrativní jednání, které lze připustit i v průběhu děje, demonstrativně před poškozenou, což by odpovídalo struktuře osobnosti obžalovaného, jak ji popisují znalkyně z odvětví psychiatrie a psychologie, což by také mohlo odpovídat motivu jednání obžalovaného. Poškozená již nechtěla žít s obžalovaným, zatímco on chtěl soužití obnovit, nedokázal se vyrovnat s názorem poškozené, což mohlo podnítit psychický nátlak na poškozenou tím, že obžalovaný skočí z okna, pořeže se před ní. Jeho citová, ekonomická a společenská závislost na ní byla zřetelná, stejně tak jako zachování si vlastní prestiže skrze prestiž poškozené. Nelze také vyloučit sebepoškození po skončení děje, než obžalovaný telefonoval Zdravotnické záchranné službě Jihomoravského kraje nebo po zavolání.

Sebepoškození obžalovaného odpovídá komplex poranění v jedné lokalitě, tři mělká poranění v oblasti mezi krkem a hrudníkem, dvě poranění v oblasti levé prsní bradavky téměř vedle sebe orientovaná, dvě poranění na dlaňové ploše levého předloktí, ta odpovídají držení nože v pravé ruce a říznutí se do levého předloktí, pokud by byl veden útok útočником proti obžalovanému, tak by zřejmě nezpůsobil tři téměř vedle sebe do jednoho centimetru lokalizovaná mělká poranění, kdyby útočil na oblast hrudníku, tak dvě poranění z jednoho hlubšího jsou velmi mělká, pokud by se obžalovaný bránil útoku, nebude mít lokalizovaná řezná poranění na dlaňové ploše levého předloktí, ale na malíkové hraně při pasivní obraně a na rukou a prstech při aktivní obraně.

Pokud by obžalovaný seděl, zvedl levou ruku ohnutou v lokti do úrovně obličeje, pokud by útočnik stál před obžalovaným, tak se nedostane na dlaňovou plochu, musel by útočit zespodu, což je obtížnější, takovým způsob útoku není typický.

Vyskočení z okna obžalovaného potvrzuje výpověď svědkyně O., která uvedla, že za ní přišla poškozená se Š.I. a řekla, že obžalovaný vyskočil z okna, o příčině takového jednání poškozená nic neřekla. Poškozená šla ke svědku S., sousedovi, aby se šel na obžalovaného s ní podívat.

Obžalovaný byl před domem. Stěžoval si na zranění paty. Nechtěl přivolat sanitku. Také svědek M.I. potvrdil, že mu řekl Š.I., že obžalovaný vyskočil z okna.

Je otázkou, zda došlo k dalšímu výskoku z okna po té, co obžalovaný telefonoval Zdravotnické záchranné službě Jihomoravského kraje, telefon, ze kterého bylo voláno, byl nalezen na parapetu okna, zřejmě tedy obžalovaný telefon právě tam odložil. Je zcela jasnou skutečností, že byl členy Zdravotnické záchranné službě Jihomoravského kraje nalezen před domem. Je evidentní, že se nějakým způsobem obžalovaný dostal před dům a dostal se před něj sám. Je dedukováno, že mohl dopadnout na střechu vozidla zaparkovaného před domem, poškození vyplývá z protokolu o ohledání místa činu. Nelze určit, zda došlo k poškození vozidla již před tím, než šel svědek S. s poškozenou za obžalovaným před dům, když vyskočil z okna, jak o tom pověděla poškozená svědkyni O..

Obžalovaný v rámci toho, co uváděl při přijetí do nemocnice, jak to zapsal P., řekl, že z okna vyskočil dvakrát.

Je zřejmé, ze znaleckého posudku z odvětví soudního lékařství, že obžalovaný utrpěl zlomeninu křížové kosti vlevo, zlomeninu jamky kyčelní vlevo a zlomeninu pravé patní kosti, což jsou zranění, která odpovídají dopadu nebo opakovanému dopadu těla na dolní končetiny či hýždě a lze je dát do souvislosti se skokem z výše. U obžalovaného byla zjištěna zlomenina obličejových kostí – jářmového oblouku, násilí působilo přímo na uvedenou lokalitu, mohlo vzniknout po skoku a dopadu kontaktem obličeje s karoserií vozidla, povrchem pod okny.

Podle názoru soudu není vyloučen útok obžalovaného proti poškozené z toho důvodu, že obžalovaný utrpěl zlomeniny a ty mu v tom bránily. Svědkyně B. potvrdila, že obžalovaný se dokázal postavit. Není zřejmé, po kterém skoku vznikla zranění obžalovaného. Je patrné, že si stěžoval po prvním skoku před svědkem S. na zranění paty, je zřejmé, že se musel dostat do nadzemního podlaží v domě, kde se nacházel, určitý způsob pohybu musel vyvinout, na tom nic nemění ani ta skutečnost, že se vsedě, jak uvedl svědek S., dostal dovnitř domu, také odpovídá určitému způsobu pohybu i opětovné dostání se před dům. Obžalovaný nebyl natolik omezen v hybnosti, aby mu to znemožnilo útok proti poškozené, případně aby mu to znemožnilo obranu, když uvedl variantu, že se bránil před útokem poškozené. Znale potvrdil, že zlomeniny bolí, pokud jde o patní a nártní kost, nebyla však zlomena dlouhá kost, která by pohyb vůbec neumožnila, pánev zůstala určitým způsobem celistvá, nebyla úplně roztržena, pohyb je umožněn. Zjištěnými zlomeninami nedošlo k úplnému zborcení celé kostry obžalovaného, zvláště těch dlouhých kostí, při nichž by se nemohl pohybovat, takové zlomeniny zjištěny nebyly. Obžalovanému byla sešroubována zlomenina kosti křížové, na ostatní byl aplikován konzervativní postup, nedošlo k velké odchylce úlomků od sebe. Osoba s infrací se může pohybovat i do dalšího dne, dojde k otoku, bolesti a při rentgenu je zjištěna zlomenina. Na pohyb obžalovaného nemělo vliv zlomení jářmového oblouku, ani průnik vzduchu do měkkých tkání krku a hrudníku.

Útok obžalovaného vůči poškozené podporují také závěry znaleckého posudku z odvětví psychiatrie a z odvětví psychologie. Je patrné, že obžalovaný v době činu trpěl poruchou osobnosti, byly u něj nalezeny rysy histriónské a narcistické, to znamená, že obžalovaný je zvýšeně citlivý ke své osobě a jakémukoliv znehodnocení jeho osoby, vytváří si nadnesený obraz o sobě, má snahu hrát důležitou úlohu, domoci se uznání, být středem pozornosti, často přehání, projevuje se zlostnými výbuchy, pláče, používal sebevražedná gesta a pokusy, aby si vynutil péči a pozornost. Jeho interpersonální vztahy jsou nestálé, oploštělé, neuspokojující. U obžalovaného jsou také zjištěny rysy nezdrženlivosti, zejména v souvislosti s požíváním alkoholu. Obžalovaný je zaměřen zejména na to, jak se prezentuje, záleží mu na uznání, je citlivý na diskomfort, na zneuznání jeho osoby a ponižování jeho osoby, stigmatizaci v negativním smyslu slova, což u něho může navozovat velmi nepříjemné pocity, případně afekty. Obžalovaný je zvýšeně afektivně labilní, na což může mít ještě větší vliv požívání

alkoholu, tím je podmíněn, zvláště v mírné opilosti, afekt zlosti nebo rozčilení, v němž jednal vůči poškozené agresivně. Znalkyně z odvětví psychologie potvrdila, že obžalovaný má sklon k agresivnímu jednání, obžalovaný, jak uvedla znalkyně, přiznal v domácím prostředí s poškozenou hádky a fyzická napadání. Uvedené sklony jsou zjištěny, aniž by na to mělo vliv obhajování se ze strany obžalovaného u hlavního líčení, že byl v takové situaci, kdy nebylo možné vydržet určité výstupy poškozené, proto jednal tak, jak by to obvykle nedělal, v podstatě neměl jinou možnost a pokud z prostředí odcházel, vzbuzoval by v poškozené agresi vůči němu. Obžalovaný měl v životě potíže, s nimiž se hůře vyrovnával, neboť jeho osobnost je neharmonicky strukturovaná, má tedy více životních potíží a sklony k dekompenzacím, k maladaptivnímu chování, byl v minulosti psychiatricky vyšetřován, potíže jsou zaznamenány od jeho velmi mladého věku, na vojně páchal první sebevražedný demonstrativní pokus, později se dostal do péče psychiatrů zejména v souvislosti s abusem alkoholu a osobními potížemi, které časem narůstaly. Simplexní afekt záhy po činu u obžalovaného odezněl. Obžalovaný je výbušný, na zátěž může reagovat neadekvátním výbuchem vzteku až fyzickou agresí. Jsou u něj akcentovány rysy nezdrženlivosti.

U osobnosti obžalovaného, jak je znalecky zjištěna, hrála roli při motivaci činu především ekonomická a společenská závislost na poškozené, na tom nic nemění prezentované pracovní aktivity ze strany obžalovaného, kterými vydělával peníze. V manželství obžalovaného byly zaznamenány déle trvající potíže, které negativně ovlivňovaly soužití s poškozenou, obžalovaný si uvědomoval, o co by mohl přijít, proto zřejmě vzhledem k jeho vysoké inteligenci, viděl určité východisko v abstinenci, v psychoterapeutické péči. Poškozená, manželka obžalovaného, byla úspěšnou spisovatelkou, finančně zabezpečenou. Obžalovaný v inkriminovanou dobu byl osobností, která se potřebovala dobře prezentovat, pokud cítil, že na některé věci nestačí, že se nevyvíjí podle jeho představ, mohly u něj vzniknout potíže, na které reagoval nepochopitelným způsobem. Je zřejmé, znalkyně z odvětví psychologie to potvrzuje, že s narůstající úspěšností poškozené, cítil, že jeho postavení není takové, jak by si představoval a snažil se mocensky určitého postavení domoci, ne vždy zvolil adekvátní způsoby, tudíž docházelo ke sporům, hádkám, fyzickému napadení, které, jak znalkyně potvrdila, přiznal. V hádce se emoce stanou intenzivnějšími, což mohlo vést u obžalovaného k útoku vůči poškozené, obžalovaný situaci racionálně nezvládl, protože mu velmi záleželo na tom, aby zůstal ve vztahu s poškozenou. Obžalovaný sice uváděl, že došlo k pozitivnímu obratu v tomto směru, vycítil, že by bylo možné vztah obnovit, je však zřetelné, což vyplývá zejména z výpovědi svědkyně M.K., z výpovědi svědka B., ale také z e-mailové korespondence mezi obžalovaným a poškozenou, že poškozená hodlala soužití s obžalovaným ukončit. Je zřetelné, což potvrzují výpovědi svědků, že se obžalovaný z domu vystěhoval, že bylo instalováno velmi rychle v domě zabezpečovací zařízení, i když původně mělo sloužit jako ochrana před krádežemi, nyní se jednalo o ochranu před obžalovaným, poškozená se chtěla rozvést, když se utvrdila ve svých závěrech o nemožnosti věřit obžalovanému. Svědkyně U. a O. potvrdily, že obžalovaný chtěl jí uspat syna, nejdříve s tím poškozená nesouhlasila, pak ano, ale měli jít spát do pokoje po svědkovi M.I., to, že se nejdříve domluvil obžalovaný se synem Š.I., pak teprve sdělil obžalované, že půjde uspat syna, potvrdil sám Š. I., který to řekl svědku M. I., kterému se také svěřil s tím, že nešli do jeho bývalého pokoje, ale do ložnice, poškozená je přišla zkontrolovat a došlo k hádce mezi poškozenou a obžalovaným. Důvodem hádky mohlo být to, že obžalovaný nerespektoval přání poškozené, aby šel spát se synem do jiného pokoje, případně to, že usnul. To, že k hádce došlo je svědecky potvrzeno. Je také potvrzeno, že krátce na to poškozená a obžalovaný se ocitli sami v domě, hádku slyšet nebylo, ale je zřejmé, že mezi poškozenou a obžalovaným byl v danou chvíli konflikt, jejich představy se rozcházely se skutečností, poškozená byla pod vlivem alkoholu, stejně tak obžalovaný, i když méně, tím dochází k odstranění zábrán, nevhodně voleným slovem, situací, která se vyvíjí jinak, než si obžalovaný představoval, vzhledem k charakteru jeho osobnosti (mohlo dojít k citelnému

snížení jeho osobnosti ze strany poškozené) se dostal do simplexního afektu, v němž reagoval na poškozenou fyzickým útokem. Simplexní afekt záhy po činu u obžalovaného odezněl.

Poškození trička obžalovaného svědčí, při sklonech obžalovaného k demonstrativnímu sebepoškozování se před poškozenou, o bodně řezném poškození trička působením nože, který držel v ruce obžalovaný, poškozená již nechtěla žít s obžalovaným, zatímco on chtěl soužití obnovit, nedokázal se vyrovnat s názorem poškozené, což mohlo podnítit psychický nátlak na poškozenou tím, že obžalovaný skočí z okna, což se stalo po hádce, tím, že si před ní ublíží na zdraví, přičemž obžalovaného citová, ekonomická a společenská závislost na poškozené je zřetelná, stejně tak jako zachování si vlastní prestiže skrze prestiž poškozené.

Na závěru o způsobení zranění poškozené v útoku, který vedl obžalovaný, nic nemění ani to, že utrpěl zranění odpovídající tupému násilí, jak je to již výše rozvedeno, není totiž zřejmé, zda ke zranění vážnějšímu, způsobujícímu bolestivost či omezenou hybnost, došlo již před prvním skokem z okna nebo až po druhém. V zásadě znalec nevyloučil možnost pohybu obžalovaného, a to i přesto, že svědek S. uvedl, že se vsedě vecpal do domu. Možnost stát také potvrdila svědkyně B.. Útočnickovi svědčila převaha fyzická pokud jde o výšku a hmotnost, poškozená v době smrti, jak je uvedeno ve znaleckém posudku, byla celkově menší výživy. Na těle obžalovaného nejsou zjištěny známky útoku, známky takového útoku, který by nemohl zvládnout, na který by reagoval tak, aby byla způsobena taková zranění, jaká byla zjištěna na těle poškozené.

Krev (obžalovaný uvádí, že na kalhotách poškozené byla jeho krev) na přední a zadní části kalhot poškozené nesvědčí o útoku, který by poškozená vedla vůči obžalovanému, který by se musel bránit tak, aby poškozené zasadil šest bodných ran do těla. Kalhoty poškozené nenesou známky poškození bodně řezným nástrojem, oranžový nátělník, který měla poškozená oblečen je poškozen nástrojem s břitem, růžová tzv. mikina nese známky poškození nástrojem s břitem, šedá mikina, kterou měla na sobě poškozená, nese známky poškození nástrojem s břitem. Ve všech případech se jedná o nůž. Podle znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví genetika, odvětví biologie je zřejmé, že na kalhotách poškozené byla její krev i krev obžalovaného, je zřejmé, že poškozené zranění byla krvácivá, čímž se krev na kalhoty dostala, mohla být na kalhoty rozmazána pohybem po sedací soupravě, pohybem po koberci, rukama obžalovaného, stejně tak jeho krev se mohla na kalhoty dostat z jeho rukou, z dotyku jeho těla. Přítomnost krve obžalovaného na kalhotách poškozené nesvědčí o útoku poškozené vůči obžalovanému. U obou nožů je na špičkách čepelí zjištěna krev obžalovaného, což je odpovídající tomu, že poškodil sám sebe, což potvrzuje znalecký posudek z odvětví soudního lékařství. Na rukojetích nožů je krev poškozené, ve střední části čepelí nože menšího byla zjištěna krev obžalovaného, ve střední části čepelí nože většího byla zjištěna zejména krev poškozené, ale také obžalovaného. Výskyt krve na nožích, jak to potvrdil znalec z odvětví soudního lékařství, odpovídá údajům uvedeným ve znaleckém posudku soudní pitvy poškozené. Na čepeli menšího nože nebyla zjištěna krev poškozené, uvedeným nožem nebylo možné způsobit poškozené zranění č. 2 a zranění č. 4, krev poškozené se mohla přenést na rukojeť manipulací s nožem obžalovaným, který mohl mít ruce ušpiněné od krve poškozené, na čepeli nože většího byla nalezena v poměrně velké vzdálenosti od hrotu krev patřící poškozené, ze soudně lékařského hlediska uvedený větší nůž způsobil zranění poškozené č. 2 a č. 4. Krevní stopy poškozené mohly být překryty či smazány krevními stopami obžalovaného, u kterého byla zaznamenána bodně řezná poranění. Krev poškozené na čepelích nožů mohla být smazána či překryta následným použitím nože ze strany obžalovaného proti vlastní integritě.

Konflikty v manželství jsou potvrzovány jednak samotným obžalovaným, jednak svědeckými výpověďmi svědkyně O., které se poškozená svěřila, že je jako postava v knize, kterou napsala, Ženu ani květinou, když na poškozené svědkyně O. viděla modřiny, svědkyně

U., které se poškozená svěřovala s negativním jednáním obžalovaného vůči ní, která také potvrdila tendence obžalovaného urovnávat vztahy po konfliktu, viděla poranění poškozené, když ji vezla na ošetření, svědkyně potvrdila snahu poškozené omlouvat jednání obžalovaného, svědkyně potvrdila, že poškozená už nechtěla žít s obžalovaným, že mu nevěřila, poškozená se svědkyni svěřovala s tím, že jí obžalovaný lže, zejména jde-li o peníze, ona však nedávala obžalovanému znát jakoukoliv nadřazenost ve finanční oblasti. Konflikty v manželství, kromě znaleckého posudku z odvětví psychiatrie a psychologie, potvrzuje také svědek Z., kterého navštěvoval obžalovaný, svědek B., na kterého se poškozená obrátila se žádostí o vyšetření obžalovaného prostřednictvím detektoru lži, potvrdil, že poškozená měla pochybnosti a pravdomluvnosti obžalovaného. Konfliktní vztah v manželství potvrdil také svědek S., byl přítomen před domem 3. srpna, když se chtěl obžalovaný, ne však před ním, bavit o vztahu s poškozenou, také svědek M.I. uvedl, že docházelo k nesrovnalostem v soužití obžalovaného a poškozené, že si obžalovaný a poškozená rozdělili jmění, také potvrdil, že poškozená chtěla, aby se obžalovaný odstěhoval z domu. K odstěhování došlo za účasti P.V. z agentury, došlo k tomu v červnu 2011, svědek také potvrdil, že byl do domu montován alarm, aby se tam poškozená nebála, jednalo se o opatření před obžalovaným, také potvrdil, že se chtěl obžalovaný se všemi udobřit, napsal mu a ostatním dopis, který přivezl do Egypta, svědek také uvedl, že P. R. určitou dobu bydlel v domě XXXXX, týden před svatbou svědka M.I., která byla 25. června, aby se náhodou něco poškozené nepříhodovalo, byla to obrana před obžalovaným. Manželské konflikty také potvrdil svědek D.I., potvrdil, že spával v domě, kde bydlela matka před svatbou jeho bratra, aby se nic zlého poškozené ze strany obžalovaného nepříhodovalo, poškozená nechtěla už s obžalovaným žít, obžalovaný se chtěl udobřit, z toho, co obžalovaný uvedl, vydedukoval, že když nebude žít s poškozenou, tak zřejmě pak už nikdo další, ze slov obžalovaného vyplývalo, že by si mohl ublížit. Svědkyně J.U. potvrdila, že poškozená, která byla její dcerou, se jí začala svěřovat, pomalu, že nemá dobré vztahy s obžalovaným, že ji dokonce napadl, psala jí textové zprávy, v jedné z nich je potvrzeno, že obžalovaný má mít dluh, že do něj poškozená investuje peníze, svědkyně potvrdila, že poškozená chtěla, aby se odstěhoval, také uvedla, že jí poškozená řekla, že jí obžalovaný fyzicky ublížil. Svědek G.U., bratr poškozené, potvrdil, že začaly být nedobré vztahy mezi poškozenou a obžalovaným, viděl že má poškozená modřinu pod okem, nateklou tvář, vysvětlila to tím, že se uhodila, ale pak řekla, že ji dobil obžalovaný, že bývá občas agresivní, bylo pozorovatelné na poškozené, že je nešťastná, říkala, že je bita obžalovaným takovým způsobem, aby to nebylo vidět, potvrdil, že hodlala nechat vyšetřit obžalovaného na detektoru lži, protože mu nevěřila, vyšetření dopadlo špatně, na základě toho se rozhodla rozvést se s obžalovaným, obrátila se tedy na právníky. Svědek také potvrdil, že v domě hlídal poškozenou, aby se jí něco nestalo P.R.. Svědek uvedl, že si stěžovala poškozená na dluhy obžalovaného, svědkovi telefonovala, aby mu sdělila, že obžalovaný jí telefonoval, že jede rychle po dálnici se synem, předal jí syna, který brečel, obžalovaný měl pronášet vůči poškozené nepěkná slova.

S.I., první manželka obžalovaného, potvrdila, že se s ní obžalovaný rozvedl, měl vztah s poškozenou, na dceru L.I. posílal výživné, o dceru se příliš nezajímal. Z.S. potvrdila, že jí poškozená řekla, že se k ní chová obžalovaný špatně. M.S. potvrdil, že se mohlo jednat o obžalovaného, kterého viděl jít po zahradě poškozené kolem plotu z horního konce zahrady směrem k domu poškozené. G.U., otec poškozené, potvrdil, že se poškozená svěřovala svědkyni D.U.. P.V. potvrdil, že byl obžalovaný vyšetřován na detektoru lži, že se mu svěřila poškozená, že se k ní chová obžalovaný špatně, chtěl, aby se obrátila na policii, což nechtěla, pomáhal poškozené vystěhovat z domu obžalovaného, zařizoval pro poškozenou instalaci alarmu do domu, došlo k tomu 11. července 2011.

Zejména svědkyně M.K., psychiatra poškozené, potvrdila dlouhodobé neshody v manželství poškozené a obžalovaného. Poškozená psychiatru navštívila poprvé 7. ledna 2008, jako zdroj psychických potíží uvedla nesoulad v manželství. Mezi manžely mělo docházet k psychickému a fyzickému nátlaku a napadání ze strany obžalovaného. Poškozená uvedla svědkyni M.K., že o tom nikdo neví, nechtěla narušit fungování rodiny. Svěřovala se s tím, že když narůstají její úspěchy na literárním poli, tak narůstají obžalovaného útoky vůči ní, s jejími rostoucími úspěchy se jí snažil obžalovaný ponižovat, vzápětí krátce na to se projevoval jako hodný manžel. Poškozené byla ordinována antidepresiva. Primární deprese u poškozené zjištěna nebyla, avšak vzhledem k dlouhodobému neuspokojivému vztahu v manželství se u ní projevíly příznaky adaptační depresivní poruchy, byla určena diagnóza porucha adaptace – depresivní F 43.2. Ordinovala poškozené léky na uklidnění a léky na spaní. Druhá návštěva proběhla za tři týdny, další 3. března 2008. Poškozená při návštěvě svědkyně M.K. hodně mluvila, neměla se komu svěřit, nechtěla angažovat rodinu. Popisovala život s manželem, obžalovaným jako s hraničně strukturovanou osobností, popisovala domácí násilí, suicidální myšlenky, které se podařilo odklonit. Popisovala, když jí manžel trápí nebo má na něj vztek a trpí úzkostí, že se u ní projevují křeče žvýkacích svalů, proto ordinovala poškozené adekvátní lék. Pokud se více svěřovala poškozená k jednotlivým situacím, sezení svědkyně vykazovala jako podpurný terapeutický pohovor. Poškozená psychiatru navštěvovala pravidelně v průběhu roku 2008, v průběhu roku 2009. Poškozené byly dále ordinovány léky, byla vyslechnuta. Rozhovor byl pro pacientku významný, protože se cítila pod tlakem. Kromě návštěv byla psychiatra kontaktována poškozenou také prostřednictvím textových zpráv zasílaných prostřednictvím mobilního operátora. Tímto způsobem se dozvídala o potížích ve vztahu mezi obžalovaným a poškozenou. V průběhu roku 2010 nejsou v ordinaci psychiatry zaznamenány návštěvy. V květnu 2011 poškozená napsala M.K. zprávu, která obsahuje žádost o odbornou pomoc, protože stav, v němž se v manželství nachází, obtížně zvládá. Byla jí tedy ordinována antidepresiva. Osobně se dostavila do ambulance v červnu 2011, vyhublá, stresovaná, uvedla, že se rozvádí, že se její manžel nechal opakovaně vyšetřit, situace v manželství není dobrá, mladší syn je traumatizován, neví, co může udělat víc. Bylo zřejmé, že poškozená by se měla podrobit psychoterapii u vhodně zvoleného odborníka, to jí bylo doporučeno a ona to akceptovala. Bylo zřejmé, že poškozená se nachází ve stavu vážné deprese. V ambulanci psychiatry byla poškozená naposledy 19. července 2011, jednalo se o dlouhé setkání, bylo patrné, že antidepresiva plnila svůj účel, hladina serotoninu v organismu poškozené se zvýšila. Poškozená se svěřila s tím, že se od ní její manžel odstěhoval, domluvili se na tom, předpokladem bylo určité finanční vypořádání, uvedla, že řekla dětem a bratrovi, co se dělo negativního v jejím manželství. Také se svěřila s tím, že byla s rodinou na dovolené v zahraničí, kam za ní obžalovaný přiletěl letadlem, byl nešťastný z rozchodu s ní. Po návratu z dovolené se obžalovaný opakovaně pokoušel dostat se k ní do domu. Je pro ni velice těžké přerhat vazby na obžalovaného, je však tentokrát definitivně rozhodnuta to udělat. Vzhledem k době dovolených se M.K. s poškozenou domluvila na setkání v září 2011. Komunikovaly spolu prostřednictvím textových zpráv mobilního operátora. Měla spoustu textových zpráv od poškozené uloženo ve svém mobilním telefonu, které na dovolené v létě 2011 vymazala. Poslední zpráva od poškozené se týkala obtížného vyrovnávání se s odchodem obžalovaného, kterého měla ze začátku hodně ráda, obžalovaný jí kupoval květiny, psal jí, naléhal na ni, sliboval, pokud by ve vztahu zůstala, považovala by to za své selhání. Poškozená během posledních kontaktů s ní popisovala, že se obžalovaný vůči ní choval násilně, ponižoval ji, omezoval ji, jakmile to poškozená řekla, více to nerozebírala, bylo jí to trapné, při jedné návštěvě, když měla poškozená šaty bez rukávů, bylo vidět, že má na paži pohmožděninu. Podle psychiatry M.K. sdělení poškozené odpovídala realitě.

Z provedeného dokazování je zřejmé, že se stal skutek, pro který byla podána obžaloba, spáchal ho obžalovaný, který byl přičetný, skutek má znaky zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovaný v konfliktní situaci s poškozenou, v hádce, šestkrát bodl nožem do jejího těla, způsobil jí bodně řezná zranění, bodl do pravého ušního boltce, dvakrát do pravého předloktí, do oblasti hrudní kosti, do oblasti klíční kosti, do oblasti pravého boku při dolních žebrech; v kombinaci s vdechnutím krve, kolapsem pravé plíce a traumatickým šokem při probodnutí bránice, jater a pravého předloktí došlo k úmrtí poškozené. Bezprostřední příčinou smrti bylo protnutí horní duté žíly a pravé plíce se zakrvácením do dutiny hrudní a s vdechnutím krve do dýchacích cest.

Motivem jednání byla ekonomická, společenská a citová závislost na poškozené, bezprostředním impulsem mohlo být, z hlediska citlivosti obžalovaného na svoji osobu, nevhodné vyjádření se poškozené, odmítnutí, projev nedůvěry, případně uvědomění si ztráty pro obžalovaného tím, že s ním nechce poškozená obnovit soužití, nebude-li mu už patřit, neměla by patřit někomu jinému. Obžalovaný jednal v afektu, který vznikl u jeho strukturované osobnosti, tzn. histriónské a narcistické, byl konfrontován se svými chybami a nedostatky, se zklamáním poškozené, výčitkami, což vše bylo podhoubím afektivního stavu, který kulminoval v napadení poškozené. Je evidentní, že došlo k rozeprí, v níž obžalovaný jednal agresivně, útočil proti poškozené nožem, dvě nejzávažnější zranění byla způsobena nožem větším, dvě hluboké rány pronikající do dutiny hrudní a břišní svědčí o vyvinutí velké intenzity aktivního násilí, které opakovaně působilo proti integritě poškozené, aktivní násilí také způsobilo další čtyři poranění, celkem bylo zjištěno šest bodných ran. Útok byl veden do míst, kde se nachází životně důležité orgány, což obžalovaný vzhledem ke svému vysokému intelektu věděl.

Je patrné, s ohledem na shora uvedené, že obžalovaný věděl, že může způsobit smrt a chtěl ji způsobit, nebyl s ní pouze srozuměn. V obou případech se však jedná o úmyslné jednání. V daném případě jednal obžalovaný v úmyslu přímém.

Soud vypustil z popisu skutku způsobení zranění poškozené udeřením tupým předmětem do pravé čelní krajiny, neboť z výpovědi znalce z odvětví soudního lékařství vyplývá, že zranění mohlo být staršího data.

Soud měl dostatek důkazních prostředků a z nich plynoucích důkazů, aby zjistil skutkový stav, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, který je nezbytný pro rozhodnutí, z toho důvodu nevyžadoval vyjádření lékaře o možnosti pohybu obžalovaného po zranění a neověřoval komunikaci mezi obžalovaným a poškozenou, která má být v notebooku obžalovaného, který se má nacházet v jeho bydlišti.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud přihlédl k povaze a závažnosti činu spáchaného obžalovaným, k jeho osobě, osobním poměrům a možnostem jeho nápravy. Také je přihlíženo k jeho dosavadnímu způsobu života, k jeho chování po činu, ke snaze odstranit škodlivé následky činu. Soud též přihlíží k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného.

Je evidentní, že obžalovaný způsobil nenapravitelný následek, a to smrt jemu blízké osoby, jak uvedl, ztratil podstatu svého života, ženu, kterou miloval, matku svého syna, je zřejmé, že se obžalovaný trápí, jak sám uvedl, převažuje u něj lítost ze smrti milovaného člověka, z čehož se nedá vzpamatovat.

Vzniká otázka, zejména u velmi blízkých osob poškozené, jak tomu bývá v případě trestných činů vraždy, jaký vůbec je adekvátní trest pro obžalovaného, když nelze vrátit život poškozené, které byl obžalovaným vzat. Nutno v dané věci vycházet z trestního zákoníku, kterým zákonodárce stanovuje hranice trestní sazby, z pravidel, která musí být vzata v úvahu při ukládání trestu. V tomto případě je stanoveno, že za trestný čin vraždy podle prvního odstavce,

kdy se nejedná o tzv. kvalifikovanou skutkovou podstatu vraždy, kdy se také nejedná o vraždu s rozmyslem či po předchozím uvážení, se ukládá trest odnětí svobody v rozmezí od deseti do osmnácti let. Konkrétní délka trestu je pak dána zákonem stanovenými hledisky, k nimž soud přihlíží. Trest má splňovat funkci represivní, ochrannou, zejména však výchovnou a preventivní.

Soud vzal v úvahu dosavadní trestní bezúhonnost obžalovaného, jeho snahu vyrovnat se s potížemi, které mu rysy jeho osobnosti způsobují, což ústilo i dříve v negativní neadekvátní projevy vůči poškozené, protože je zřejmé, že vyhledal pomoc psychiatra, podroboval se psychoterapii, léčbě Antabusem, užíval léky, též je přihlédnuto k jednání ve stavu snížení ovládací schopnosti, i když mírou nepodstatnou, v každém případě se však o snížení ovládací schopnosti v důsledku simplexního afektu jednalo, ve prospěch obžalovaného svědčí to, že přivolal rychlou lékařskou pomoc, u hlavního líčení vyjádřil upřímnou lítost nad nenapravitelným následkem činu. Ve prospěch obžalovaného je hodnocena reálná prognóza jeho resocializace, obžalovaný projevil ochotu podrobit se protialkoholnímu léčení a psychoterapii. Z hlediska výchovné a preventivní funkce trestu na obžalovaného také působí doba pobytu ve vazbě.

Při úvaze o výši trestu soud také přihlédl k úmrtí ženy v produktivním věku, matky nezletilého dítěte, kterého tak zbavil obžalovaný nejen matky, ale v podstatě i otce, protože se nyní na jeho výchově nemůže fakticky podílet, přitom obžalovaný jednal v podstatě ve vlastním zájmu, protože motivem jeho jednání byla ekonomická a společenská závislost na poškozené. Také je přihlédnuto k agresivním sklonům obžalovaného, které vůči poškozené po určitou dobu v jejich vzájemném soužití projevoval, to není v souladu s řádnými projevy v životě člověka. Obžalovaný litoval nenapravitelných následků, smrti poškozené, ale určitým opatrným způsobem, protože jeho obhajoba spočívá v tom, že si na událost nepamatuje, neví, k čemu došlo, zranění mohl způsobit, avšak není vyloučeno, že v obraně, s přihlédnutím k účelovosti prezentovaného postoje, nejedná se o doznání, je určitým způsobem upřímná lítost jako polehčující okolnost, shora uvedená, snižována. V neprospěch obžalovaného je hodnoceno jednání v přímém úmyslu, větší počet ran vedených intenzivně vůči tělu poškozené, nožem, do míst, kde je osobě s vysokým intelektem zcela zřejmé, že takový útok přivodí smrt, poškozená se bránila, před smrtí trpěla, zranění byla krvácející, přivodila obtížné dýchání, vykašlávání krve, zranění byla bolestivá, obžalovaný útočil s fyzickou převahou vůči poškozené. Je také přihlédnuto k tomu, že poškozená měla obavu z obžalovaného, protože krátce před činem v určité době v domě přes noc přebýval dospělý muž, aby poškozenou v případě nutnosti před obžalovaným ochránil. Obžalovaný nebyl v domě vítán, přišel neobvyklým způsobem přes zahradu, ačkoliv mohl využít mobilního telefonu, k tomu, aby si domluvil přístup do domu běžným způsobem. Neměl daný dopředu souhlas poškozené s tím, aby přišel do domu a uspal syna Š.I., o povolení uspat syna se poškozená rozhodovala, až obžalovaný přišel. Obžalovaného tvrzení o souhlasu dopředu daném k uspání syna, který ho vedl k tomu, aby přišel na adresu XXXXX, není věrohodné, je použito záměrně, aby bylo prezentováno, že obžalovaný by bez dopředu daného souhlasu do domu za poškozenou nešel.

Vše shora uvedené vede soud k závěru, že uložený trest v délce 15 let ze zákonné trestní sazby od deseti do osmnácti let, je trestem adekvátním, který respektuje kritéria pro ukládání trestu a který bude naplňovat všechny své funkce, represivní, ochrannou vůči společnosti, preventivní i výchovnou, že bude zárukou pro budoucí řádný život obžalovaného.

Vzhledem k tomu, že je obžalovanému uložen trest odnětí svobody pro zvlášť závažný zločin v délce patnácti let, je zařazen pro výkon trestu do věznice se zvýšenou ostrahou, nejsou zjištěny důvody, pro které by bylo vhodnější působit na obžalovaného prostředky typickými pro příznivější typ věznice.

Při trestné činnosti byly použity nože, přiložené ke spisu. Není zřejmé, zda patřily do majetku obžalovaného nebo poškozené, proto soud neukládal trest propadnutí věci, nýbrž ochranné opatření, zabránění věci, a to předmětných nožů, protože se jedná o bodně řezné nástroje, které byly použity v útoku proti tělesné integritě člověka.

Zmocněnkyně poškozených – rodičů zemřelé, synů zemřelé, bratra zemřelé navrhla, aby soud uložil obžalovanému podle § 441 odst. 3 občanského zákoníku povinnost nahradit každému z nich jednorázové odškodnění ve výši vyplývající z občanského zákoníku, a to synům ve výši 240.000 Kč každému, rodičům ve stejné výši každému, bratrovi ve výši 175.000 Kč.

Podle § 444 odst. 3 občanského zákoníku za škodu usmrcením náleží pozůstalým jednorázové odškodnění, a to každému dítěti 240.000 Kč, každému rodiči 240.000 Kč, každému sourozenci zesnulého ve výši 175.000 Kč.

Soud se s návrhem ztotožnil a obžalovanému uložil povinnost nahradit škodu, protože je zřejmé, že došlo k usmrcení poškozené, která byla v příbuzenském vztahu k uvedeným osobám, které jsou zmocněnkyní zastoupeny, a to zaviněným jednáním obžalovaného.

Opatrovník nezletilého dítěte zemřelé a obžalovaného, který byl v trestním řízení ustanoven, navrhl, aby soud uložil obžalovanému povinnost podle § 444 odst. 3 občanského zákoníku zaplatit synovi zemřelé částku jednorázového odškodnění ve výši 240.000 Kč. Soud se ztotožnil s uvedeným návrhem a uložil obžalovanému povinnost nahradit uvedenou částku poškozenému, jak už bylo uvedeno, obžalovaný způsobil smrt poškozené, která byla v příbuzenském vztahu také k nezletilému synovi, smrt způsobil svým zaviněným jednáním.

Opatrovník také navrhl, aby podle § 13 odst. 2 občanského zákoníku byla obžalovanému uložena povinnost nahradit škodu nezletilému synovi zemřelé a obžalovaného ve výši 1.000.000 Kč z důvodu mimořádných skutečností, za jakých zemřela matka nezletilého, která řádně a celodenně pečovala o svého nezletilého syna, který v důsledku jejího usmrcení prožil velkou ztrátu a byl svěřen do péče příbuzných, matka nezletilého zemřela následkem trestného činu vraždy, čímž se nezletilému Š.I. ve v značné míře snížila jeho důstojnost a vážnost ve společnosti.

Podle § 13 odst. 1 občanského zákoníku má fyzická osoba právo se zejména domáhat, aby bylo upuštěno od neoprávněných zásahů do práva na ochranu její osobnosti, aby byly odstraněny následky těchto zásahů a aby jí bylo dáno přiměřené zadostiučinění. Podle odstavce druhého – pokud by se nejevilo postačujícím zadostiučinění podle odstavce prvního zejména proto, že byla ve značné míře snížena důstojnost fyzické osoby nebo její vážnost ve společnosti, má fyzická osoba též právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích. Podle odstavce třetího – výši náhrady podle odstavce dva určí soud s přihlédnutím k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k porušení práva došlo.

Soud se přiklonil k návrhu opatrovníka, aby byla uložena povinnost nahradit škodu nezletilému ve výši 1 mil. Kč, neboť je zřejmé, že v důsledku jednání jeho otce, pozbyl matku, a to tak, že ji obžalovaný úmyslně usmrtil, je vinen její smrtí, jedná se o nenahraditelnou ztrátu, dítě je bez matky a v podstatě též bez otce, který se na jeho výchově nyní nepodílí, je svěřeno do péče prozatímně jiných osob, příbuzných, dítě ve věku Š.a I.a má řadu potřeb materiálních a nemateriálních, je zranitelné, jeho újma je nenahraditelná, jeho vážnost ve společnosti, důstojnost skutečně ve značné míře utrpěla, se snížila, a to neoprávněným zásahem do jeho

soukromého a rodinného života zavražděním jeho matky vlastním otcem, jak to uvedla zástupkyně opatrovníka. Výše požadované částky, s ohledem na vzniklou nenapravitelnou újmu a s ohledem na okolnosti, v nichž došlo k porušení osobnostního práva na zachování soukromého a rodinného života, jednoho milionu korun v tomto případě není neobvyklá, soud uložil obžalovanému povinnost, aby ji nezletilému zaplatil.

P o u č e n í : Proti rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím zdejšího soudu.
V této lhůtě musí být také odvolání odůvodněno, a to tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.
Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.
Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.
Odvolací soud odmítne odvolání, které nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání.

V Brně dne 29. února 2012

JUDr. D. Kancírová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Irena Pospíšilová